

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – svar på spm. 1
Offentlig

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato:

07 DEC. 2004

Kontor:

Strafferetskontoret

Sagsnr.:

2004-730-0999

Dok.:

BBB20681

+ bilag

MODTAGET

- 8 DEC 2004

G. CS

Afsendt med

E-Post 7/12-04

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets personel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20650

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes tilsende udvalget en oversigt over politiets registre, herunder regelgrundlaget herfor og redegøre for fordele og ulemper ved at gennemføre en samlet lovgivning om politiets registre.”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen. Rigspolitiet har i den forbindelse udarbejdet en oversigt over politiets væsentligste registre, der vedlægges.

Rigspolitichefen har i sin udtalelse oplyst følgende:

”Politiets behandling af personoplysninger, som helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, er omfattet af lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger. Loven gælder dog ikke for behandlinger, der udføres for politiets efterretningstjeneste, jf. lovens § 2, stk. 11.

Behandlinger af personoplysninger i politiet, som omfatter oplysninger af fortrolig karakter, anmeldes til Datatilsynet efter § 43 og § 44 i lov om behandling af personoplysninger. I anmeldelsen fastsættes rammerne for behandlingen ved beskrivelse af bl.a.:

- kategorierne af registrerede og af de typer af oplysninger, der vedrører dem,
- modtagere eller kategorier af modtagere, som oplysningerne kan overføres til,
- påtænkte overførsler af oplysninger til tredjeland,
- de foranstaltninger, der iværksættes af hensyn til behandlingssikkerheden,
- tidspunktet for sletning af oplysningerne.

For visse behandlinger af personoplysninger i politiet er der foretaget særskilt regulering. Det gælder for den behandling, der finder sted i:

- Politiets Centrale DNA-profilregister, jf. lov nr. 434 af 31. maj 2000 om oprettelse af et centralt DNA-profilregister.
- Det Centrale Kriminalregister, jf. bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret), der er udstedt i medfør af § 32, stk. 5, og § 72 i lov om behandling af personoplysninger.

Politiets generelle behandling af personoplysninger er ikke i øvrigt gjort til genstand for selvstændig regulering ved lov eller bekendtgørelse.

Politiets anvender i praksis en række registre. I vedlagte bilag findes en oversigt over politiets væsentligste registre.

Det er umiddelbart Rigspolitiets opfattelse, at det vil være vanskeligt at foretage en samlet regulering af politiets registre i én lov. Det skyldes, at de personoplysninger, der behandles i politiets registre, er meget forskelligartede, hvorfor registrenes indhold, slette-regler m.v. nødvendigvis må fastsættes konkret.

Rigspolitiet finder derfor umiddelbart, at en eventuel samlet regulering af politiets registre i givet fald alene kan ske i form af en rammelov, der overordnet regulerer politiets behandling af personoplysninger.

Det bemærkes, at en ordning af denne karakter har mange lighedspunkter med den ordning, der var gældende før ikrafttrædelsen af lov om behandlinger af personoplysninger, hvor justitsministeren fastsatte forskrifter for det enkelte register, mens de overordnede rammer for registrene fremgik af lov om offentlige myndigheders registre.

Tilsvarende gælder det i dag, at den overordnede ramme for behandlingen af personoplysninger fremgår af lov om behandling af personoplysninger, mens de konkrete rammer for behandlingen af oplysninger i det enkelte register beskrives af den dataansvarlige myndighed i en anmeldelse til Datatilsynet."

Justitsministeriet kan tilslutte sig Rigspolitichefens synspunkter. Som det fremgår af vedlagte oversigt, har politiets forskellige registre et så forskelligartet indhold og formål mv., at det vil være vanskeligt at fastsætte mere detaljerede fælles lovregler end de gældende regler i lov om behandling af personoplysninger. Dertil kommer, at der ikke ses at være behov for, at den nuværende generelle ordning for behandling af personoplysninger ændres med ny særlovgivning for politiets registre. I den sammenhæng skal det bemærkes, at da forslaget til lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register blev fremsat den 2. december

1999, havde Folketinget endnu ikke havde vedtaget lov om behandling af personoplysninger.

Notat

2004-4061-57/ MT 266

DATAAFDELINGEN

Sekretariatet

Bilag til bidrag til besvarelse af spørgsmål**Oversigt over politiets større it-systemer**

Politiet anvender en lang række landsdækkende it-systemer, der er til rådighed for autoriserede medarbejdere i politiet og anklagemyndigheden:

- Politiets Index-register
- Det Centrale Kriminalregister
- Centralregisteret for Motorkøretøjer (CRM)
- Schengen Informationssystemet (SIS)
- Det Centrale Pasregister
- Det Centrale Kørekortregister
- Registeret over Efterlyste Køretøjer (EK)
- Anmeldelsesregisteret
- Rettighedsregisteret
- Parkeringsafgiftsregisteret
- Kosterregisteret
- Det centrale Katastroferegister
- Politiets Våbenregister
- Politiets Sagsstyringssystem (POLSAS)
- Automatisk Trafikkontrolsystem (ATKS)
- Politiets Regnskabssystem (Bøde- og Omkostningssystem samt Kasse- og Bogføringssystem)
- Politiets Personaleplanlægningssystem (POLPLAN)
- Politiets Ledelsesinformationssystem (POLIS)
- Politiets Tidsregistreringssystem (POLTID)

Politiet anvender tillige en lang række systemer, der understøtter særlige opgaver, der varetages af centrale enheder i Rigspolitiet eller mindre grupper af medarbejdere i politikredsene:

- SIRENE-støttesystem
- Politiets Efterforskningsstøtte Database (PED)
- Politiets Decentrale Efterforskningsregister (PDER)
- Politiets Decentrale Bevillingssystem
- Særlig Efterforskning i straffesager
- Politiets Særlige Efterforskningsregister vedr. begåede forbrydelser (PSE)

- Fingeraftryk- og DNA-registre
- Registre over savnede, dødfundne, katastrofe- samt ulykkesofre m.v.
- Politiets Decentrale Fototekssystem
- Politiets Decentrale system vedr. personer, der er frataget førerretten
- Rigspolitiets elektroniske journal- og arkivsystem (DOC2000)
- Politiets Decentrale anvendelse af Geografisk Informationssystem til Politiformål (POLMAP)
- Kredsaflytning (telefon).

Endelig er der lokalt i politikredsene og i de enkelte afdelinger i Rigspolitiet etableret et antal systemer, der anvendes lokalt. Den enkelte politimester er dataansvarlig for disse systemer.

Blandt de lokale systemer kan nævnes følgende, der er etableret med bistand fra Dataafdelingen:

- Politiets Interne Personale Informationssystem (PIPI)
- Top-Tyve
- Politiets System vedrørende udlejning af løse prøveskilte.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – svar på spm. 2
Offentlig

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 07 DEC. 2004
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20665
+ bilag

MODTAGET

- 8 DEC 2004

9.15

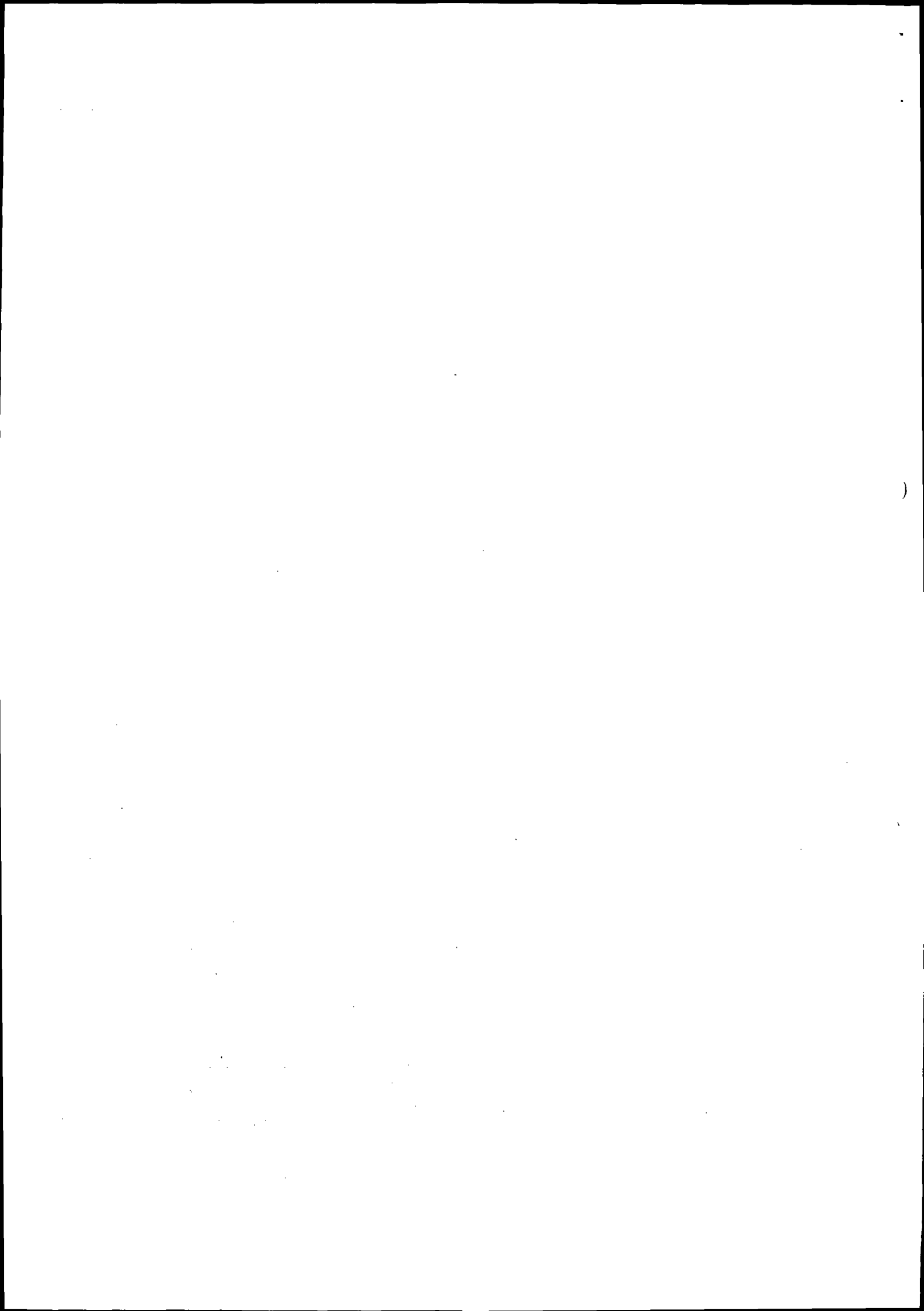
Den Centrale indlevering

Afsendt med
E-Post 7/12-04

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 2 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets personel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24)

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20651

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for indholdet i Europarådets Rekommandation om brug af dna-analyser inden for strafferetsplejen, herunder fsva. sletning, og ministeren bedes redegøre for, hvordan lovforslaget forholder sig til indholdet af rekommandationen.”

Svar:

1. Ministerkomitéen i Europarådet vedtog den 10. februar 1992 rekommandation nr. R (92) 1 om brug af dna-analyse i straffesager. Der er tale om en ikke-bindende rekommandation.

I rekommandationens punkt 3-12 anføres en række anbefalinger for udtagelse og anvendelse af dna-profiler i straffesager. I det følgende beskrives kort hovedpunkterne i rekommandationen, der vedlægges som bilag 1.

2. I rekommandationens *punkt 3 om brug af prøver og oplysninger udledt heraf* anføres det, at prøver, der er udtaget til brug for dna-analyse – og oplysninger udledt heraf – i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af straffesager, ikke må anvendes til andre formål. Der kan i den sammenhæng henvises til dna-profil-registerlovens § 1, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, samt afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Som det fremgår heraf, følger det af lovens § 1, stk. 1, at dna-profil-registeret tjener som et internt arbejdsregister for politiet og kun må bruges i identifikationsøjemed, ligesom der efter § 2, stk. 1, alene må registreres oplysninger, der er af politimæssig betydning i forbindelse med personidentifikation.

Det anføres videre i punkt 3, at prøver og dna-profiler tilvejebragt i forbindelse med dna-analyse til medicinske formål ikke må anvendes i forbindelse med efterforskning og retsfor-

følgning af straffesager, medmindre betingelserne herfor er udtrykkeligt reguleret i national lovgivning. Som det er beskrevet i afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, følger det af henvisningen til retsplejelovens kapitel 72 i dna-profil-registerlovens § 2, stk. 2, nr. 1 - der opretholdes ved lovforslagets § 1, nr. 3 - at der ikke vil kunne registreres dna-profiler på grundlag af biologisk materiale, som er udtaget i forbindelse med undersøgelse eller behandling i sundhedsvæsenets regi. Der kan i øvrigt henvises til editionsreglerne i retsplejelovens kapitel 74 for så vidt angår mulighederne for eventuelt at få udleveret materiale til brug for efterforskning af en konkret straffesag.

Af rekommandationens punkt 3 fremgår det endelig, at dna-prøver og oplysninger udledt heraf kan benyttes til forskning og statistiske formål. Sådant brug findes således acceptabel, forudsat materialet anonymiseres. Der kan i den forbindelse henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 4 (L 24) samt til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

3. Det anføres i rekommandationens *punkt 4 om udtagelse af prøver til dna-analyse*, at sådanne prøver kun bør udtages under betingelser fastsat i den nationale lovgivning. Hvor lovgivningen giver adgang til udtagelse af prøve fra en sigtet person uden den pågældendes samtykke, bør dette endvidere ske under iagttagelse af proportionalitetsgrundsætningen. Der henvises i den forbindelse til retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb samt til lovforslagets § 2, nr. 2, og afsnit 4.1. i de almindelige bemærkninger.

4. Af *punkt 5 om adgangen til dna-analyse* fremgår det, at dna-analyse bør være et tilgængeligt bevismiddel i alle relevante straffesager uafhængigt af lovovertrædelsens grovhed. Der kan i den forbindelse henvises til retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb. Det fremgår af § 792 a, stk. 2, at blodprøve mv. kan udtages af en sigtet person, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende har gjort sig skyldig i en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller i en overtrædelse af straffelovens § 249, 1. led, og indgrebet endvidere må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen.

5. Det fremgår af rekommandationens *punkt 6 om akkreditering af laboratorier mv. og kvalitetskontrol med dna-analyser*, at staterne bør udarbejde en liste over akkrediterede laboratorier eller institutioner, der opfylder en række kriterier for kvalitetssikring, sikkerhed mv. Om dette spørgsmål kan der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 9 (L 24), hvoraf det bl.a. fremgår, at Retsgenetisk Afdeling ved Københavns Universitet - der foretager alle dna-analyser til brug for straffesager - er akkrediteret efter den internationale laboratoriestandard ISO 17025.

6. I punkt 7 om databeskyttelse anføres det, at opbevaring af prøver og brug af dna-analyse bør opfylde Europarådets standarder for databeskyttelse som fastsat i den europæiske konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt i rekommandationer om databeskyttelse, herunder rekommandation nr. R (87) 15 vedrørende brug af personoplysninger i politiet.

Den omhandlede konvention er ratificeret af Danmark og indeholder en række grundprincipper for databeskyttelse, som de kontraherende parter er forpligtede til at gennemføre i deres nationale lovgivning og administration mv. I konventionen er således fastsat en række mere generelt formulerede bestemmelser vedrørende elektronisk behandling af personoplysninger, herunder f.eks. om at personoplysninger skal indsamles og behandles rimeligt og lovligt, at sådanne oplysninger skal lagres til bestemte og lovlige formål og ikke må anvendes på en måde, som er uforenelig med sådanne formål, og at elektroniske registre med personoplysninger skal sikres i fornødent omfang. Konventionen vedlægges som bilag 2.

Rekommendation nr. R (87) 15 indeholder en række "basic principles" for politiets brug af personoplysninger. Der er således en række anbefalinger vedrørende bl.a. indsamling, opbevaring, brug og videregivelse af sådanne personoplysninger. Det fremgår f.eks. af rekommandationens princip 3, at politiets opbevaring af personoplysninger så vidt muligt bør begrænses til præcise data, som er nødvendige for at give politiet mulighed for at udføre deres lovlige virke inden for rammerne af national lovgivning og forpligtelser i international ret. Rekommandationen vedlægges som bilag 3.

7. Det fremgår af rekommandationens punkt 8 om opbevaring af prøver og oplysninger udledt heraf, at biologisk materiale udtaget fra en person til brug for dna-analyse ikke bør opbevares efter afslutningen af den konkrete straffesag, medmindre det er nødvendigt af de samme hensyn, som har begrundet udtagelsen af materialet.

Det anføres videre i punkt 8, at resultaterne af dna-analyser og oplysninger udledt heraf - det vil bl.a. sige talprofiler og analyseerklæringer - bør slettes, når det ikke længere er nødvendigt at opbevare oplysningerne af hensyn til det formål, de er indhentet til brug for. Dog bør oplysningerne fortsat kunne opbevares, hvis den pågældende person er blevet dømt for et alvorligt overgreb mod enkeltpersoners liv, integritet eller sikkerhed.

Det fremgår endvidere af punkt 8, at prøver og oplysninger udledt heraf ligeledes bør kunne opbevares i en længere periode, hvis den pågældende selv begærer det, eller hvis der er tale om ikke-personidentificeret materiale som f.eks. et sporfund. Den nationale lovgivning bør

også kunne tillade opbevaring af prøver og oplysninger udledt heraf i sager om statens sikkerhed – uanset om den pågældende person ikke er blevet sigtet eller dømt for en lovovertrædelse.

Endelig anføres det i rekommandationens punkt 8, at oprettelse og anvendelse af et dna-profilregister til brug for straffesager bør være reguleret ved lov.

Visse af anbefalingerne i punkt 8 indebærer vidtrækkende konsekvenser bl.a i forhold til mulighederne for at genoptage straffesager. Derfor tog Danmark i sin tid et generelt forbehold over for rekommandationen. I den rapport om "Etablering af et DNA-profilregister – med henblik på behandling af straffesager", som en arbejdsgruppe nedsat af Justitsministeriet afgav i 1996, fremgår det således:

"Det danske forbehold over for rekommandation skyldes først og fremmest indvendinger imod bestemmelsen i punkt 8, hvorefter ikke blot indsamlet biologisk materiale, men også analyser og oplysninger, der er udledt heraf, som udgangspunkt skal destrueres efter endt brug. Efter punkt 8 i rekommandationen kan sådanne oplysninger således i almindelighed kun i visse nærmere angivne tilfælde opbevares og da kun inden for strikte opbevaringsfrister.

Det anførte ville blandt andet indebære, at det måske eneste eller i alt fald afgørende bevis for en tiltalts skyld efter nogen tid skulle fjernes fra straffesagens akter. Dette ville efter Danmarks opfattelse være et alt for vidtgående krav. Under forhandlingerne om rekommandationen foreslog den danske delegation derfor, at man lod punkt 8 udgå eller omskrive. Der kunne imidlertid ikke opnås tilstrækkelig tilslutning til det danske forslag. Navnlig på den baggrund valgte Danmark at tage forbehold.

Holland, Tyskland og Norge har også taget forbehold til rekommandationens bestemmelse om opbevaring af DNA-profiler."

Det kan tilføjes, at siden rekommandationen blev udformet i 1992, er der i de fleste europæiske lande sket en betydelig udvikling i brugen af dna-profiler både som bevismiddel i straffesager og som efterforskningsredskab i registre. I lighed med Danmark har en række lande således i dag dna-profilregistre, som indeholder oplysninger i væsentligt videre omfang, end det ville være muligt efter de retningslinier, der er skitseret i rekommandationens punkt 8. Der kan i øvrigt henvises til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget om dna-profilregistre i andre lande.

8. I punkt 9 om retsprincippet "*equality of arms*" anføres det, at dna-analyse skal være lige så tilgængeligt som bevismiddel for en tiltalt og dennes forsvarer som for anklagemyndigheden.

Det bemærkes, at både anklagemyndigheden og forsvareren efter de gældende regler i retsplejelovens kapitel 72 kan begære en prøve udtaget med henblik på foretagelse af en dna-analyse.

9. Rekommandationens *punkt 10-12* indeholder enkelte overordnede anbefalinger af mere teknisk karakter, bl.a. vedrørende standardiserede metoder til dna-analyse og adgangen til at lade dna-analyse foretage i andre lande.

10. Som det fremgår af gennemgangen ovenfor af hovedpunkterne i rekommandation nr. R (92), er det i realiteten en følge af rekommandationens punkt 8, at der ikke kan oprettes og bruges et dna-profil-register af nogen nævneværdig betydning for politiets muligheder for at efterforske og opklare kriminalitet. Dette var som nævnt baggrunden for, at Danmark i sin tid tog generelt forbehold over for hele rekommandationen. Siden rekommandationens tilblivelse i 1992 har et stort antal europæiske lande da også oprettet dna-profil-registre, der er mere omfattende, end det ville være foreneligt med punkt 8 i rekommandationen.

Recommendation No. R (92) 1

of the Committee of Ministers to member states

**on the use of analysis of deoxyribonucleic acid (DNA)
within the framework of the criminal justice system¹**

*(Adopted by the Committee of Ministers on 10 February 1992
at the 470th meeting of the Ministers' Deputies)*

The Committee of Ministers, under the terms of Article 15.b of the Statute of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Having regard to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data of 28 January 1981 ("the Data Protection Convention");

Considering that the fight against crime calls for the use of the most modern and effective methods;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of individuals and the society in which they live;

Bearing in mind that the techniques of DNA analysis can offer advantages to the criminal justice system, in particular in the determination of innocence or guilt;

Bearing in mind, however, that such techniques, which are continuously evolving, should be carried out in a reliable manner;

---

1. When this recommendation was adopted and in application of Rule 10.2.c of the Rules of Procedure for the meetings of the Ministers' Deputies,
- the Representative of Denmark reserved the right of her government to comply or not with the recommendation as a whole;
- the Representatives of Germany, the Netherlands and Norway reserved the right of their governments to comply or not with Principle 8 of the recommendation.

The use of analysis of DNA

Mindful, however, that the introduction and use of these techniques should take full account of and not contravene such fundamental principles as the inherent dignity of the individual and the respect for the human body, the rights of the defence and the principle of proportionality in the carrying out of criminal justice,

Recommends that the governments of member states be guided in their legislation and policy by the principles and recommendations set out below ;

Instruct the Secretary General to bring the contents of this recommendation to the attention of the non-member states and international organisations which have participated in its preparation.

Principles and recommendations*1. Definitions*

For the purposes of this recommendation :

"DNA analysis" refers to any procedure which may be employed in the analysis of deoxyribonucleic acid (DNA), the basic genetic material of human and other living beings.

"Samples" refers to any substance of living origin which may be utilised for the purpose of DNA analysis.

"DNA file" refers to any structured collection of the results of DNA analysis tests whether retained in material form, as manually held records, or on a computerised database.

2. Scope and Limitations

This recommendation applies to the collection of samples and use of DNA analysis for the purposes of the identification of a suspect or any other individual within the framework of the investigation and prosecution of criminal offences.

3. Use of samples and information derived therefrom

Samples collected for DNA analysis and the information derived from such analysis for the purpose of the investigation and prosecution of

Recommendation No. R (92) 1

criminal offences must not be used for other purposes. However, where the individual from whom the samples have been taken so wishes, the information should be given to him.

Samples collected from living persons for DNA analysis for medical purposes, and the information derived from such samples, may not be used for the purposes of investigation and prosecution of criminal offences unless in circumstances laid down expressly by the domestic law.

Samples taken for DNA analysis and the information so derived may be needed for research and statistical purposes. Such uses are acceptable provided the identity of the individual cannot be ascertained. Names or other identifying references must therefore be removed prior to their use for these purposes.

4. Taking of samples for DNA analysis

The taking of samples for the purpose of DNA analysis should only be carried out in circumstances determined by the domestic law; it being understood that in some states this may necessitate specific authorisation from a judicial authority.

Where the domestic law admits that samples may be taken without the consent of the suspect, such sampling should only be carried out if the circumstances of the case warrants such action.

5. Recourse to DNA analysis

Recourse to DNA analysis should be permissible in all appropriate cases, independent of the degree of seriousness of the offence.

6. Accreditation of laboratories and institutions and control of DNA analysis

DNA analysis is a sophisticated scientific procedure which should only be performed by laboratories possessing the appropriate facilities and experience.

The member states should ensure that a list be drawn up of accredited laboratories or institutions which satisfy the following criteria:

– high professional knowledge and skill, coupled with appropriate quality control procedures;

The use of analysis of DNA

- scientific integrity;
- adequate security of the installations and of the substances under investigation;
- adequate safeguards to ensure absolute confidentiality in respect of the identification of the person to whom the result of the DNA analysis relates; and
- guarantees that the conditions laid down by this recommendation are followed.

The member states should institute a means of exercising regular supervision of their accredited laboratories.

7. Data protection

The collection of samples and the use of DNA analysis must be in conformity with the Council of Europe's standards of data protection as laid down in the Data Protection Convention and the Recommendations on data protection and in particular Recommendation No. R (87) 15 regulating the use of personal data in the police sector.

8. Storage of samples and data

Samples or other body tissues taken from individuals for DNA analysis should not be kept after the rendering of the final decision in the case for which they were used, unless it is necessary for purposes directly linked to those for which they were collected.

Measures should be taken to ensure that the results of DNA analysis and the information so derived is deleted when it is no longer necessary to keep it for the purposes for which it was used. The results of DNA analysis and the information so derived may however be retained where the individual concerned has been convicted of serious offences against the life, integrity and security of persons. In such cases strict storage periods should be defined by domestic law.

Samples and other body tissues, or the information derived from them, may be stored for longer periods:

Recommendation No. R (92) 1

- ii. when the sample cannot be attributed to an individual, for example when it is found at the scene of an offence.

Where the security of the State is involved, the domestic law of the member state may permit retention of the samples, the results of DNA analysis and the information so derived even though the individual concerned has not been charged or convicted of an offence. In such cases strict storage periods should be defined by domestic law.

The establishment and operation of any DNA file for purposes of the investigation and prosecution of criminal offences should be regulated by law.

9. Equality of arms

States should ensure that DNA analysis as a specific means of proof is equally accessible to the defence, either by decision of a judicial authority or through the use of an independent expert.

Where the quantity of substances available for analysis is limited, care should be taken to ensure that the rights of the defence are not impaired.

10. Technical standards

The member states should promote standardisation of the methods of DNA analysis both at national and international levels. This may involve interlaboratory collaboration in validation of the analytical and control procedures.

11. Intellectual property

While acknowledging that the intellectual property rights associated with particular methods of DNA analysis may be vested in certain laboratories, member states should ensure that this does not impede access to the use of DNA analysis.

12. Transborder exchange of information

DNA analysis may be obtained from a laboratory or institution established in another country provided that the laboratory or institution satisfies all the requirements laid down in this recommendation.

ILAG 2

The use of analysis of DNA

Transborder communication of the conclusions of DNA analysis should only be carried out between states complying with the provisions of this recommendation and in particular in accordance with the relevant international treaties on exchange of information in criminal matters and with Article 12 of the Data Protection Convention.

Bekendtgørelse af europæisk konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (* 1)

Bilag 2

BKI nr 59 af 16/05/1991 (Gældende)

Lovgivning som forskriften vedrører

Ingen

Senere ændringer til forskriften

Oversigt

- KAPITEL I Almindelige bestemmelser
- KAPITEL II Grundprincipper for beskyttelsen
- KAPITEL III International overførsel af personoplysninger
- KAPITEL IV Gensidig bistand
- KAPITEL V Rådgivende komite
- KAPITEL VI Ændringer
- KAPITEL VII Afsluttende bestemmelser

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af europæisk konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (* 1)

I henhold til kgl. resolution af 6. oktober 1989 har Danmark ratificeret den 28. januar 1981 i Strasbourg udfærdiget europæisk konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

Konventionens ordlyd er som følger:

Oversættelse

KONVENTION OM BESKYTTELSE AF DET ENKELTE MENNESKE I FORBINDELSE MED ELEKTRONISK DATABEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Præambel

Undertegnede medlemsstater af Europarådet har,

i betragtning af at Europarådets sigte er at opnå større enhed blandt dets medlemsstater, især med hensyn til respekt for lov og ret, for menneskerettighederne og for de grundlæggende frihedsrettigheder;

i betragtning af det ønskelige i at styrke beskyttelsen af den enkeltes grundlæggende frihedsrettigheder og andre rettigheder, især den enkeltes ret til privatlivets fred, og i erkendelse af den voksende grænseoverskridende strøm af personoplysninger, der gennemgår elektronisk databehandling;

idet de samtidigt bekræfter deres tilslutning til princippet om informationsfrihed uanset landegrænser; og

i erkendelse af at det er nødvendigt at forene de grundlæggende værdier bag respekten for privatlivets fred med den frie udveksling af informationer landene imellem,

indgået følgende aftale:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og formål

Denne konvention har til formål inden for de kontraherende staters territorier, uanset statsborgerskab og bopæl at sikre det enkelte menneske respekt for dets grundlæggende rettigheder og andre rettigheder, især for retten til privatlivets fred, i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger om den pågældende («databeskyttelse»).

Artikel 2

Definitioner

I denne konvention betyder:

- a. »personoplysninger«: enhver oplysning vedrørende en fysisk person hvis identitet er fastslået eller kan fastslås («den registrerede»);
- b. »elektronisk register«: enhver samling af oplysninger som behandles elektronisk;
- c. »elektronisk databehandling« (foretaget helt eller delvist elektronisk: lagring af oplysninger, logisk og/eller aritmetisk behandling af lagrede oplysninger, ændring, sletning, genfindning og videregivelse eller spredning af lagrede oplysninger);
- d. »den registeransvarlige«: den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller anden instans, som i henhold til landets gældende lov bestemmer, hvilke formål det elektroniske register skal anvendes til, hvilke arter af personoplysninger, der skal lagres, og hvordan de skal behandles.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. De kontraherende parter forpligter sig til i den offentlige og den private sektor at anvende konventionen på elektroniske registre med personoplysninger og på elektronisk behandling af personoplysninger.

2. Enhver stat kan ved konventionens undertegnelse eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument eller senere i en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær meddele:

a. at den ikke vil anvende denne konvention på visse arter af elektroniske registre med personoplysninger, over hvilke en liste vil blive deponeret. Listen må dog ikke omfatte elektroniske registre af en art, som ifølge landets gældende lov er underkastet databeskyttelse. Den skal derfor ændre listen ved en ny erklæring, hver gang landets gældende bestemmelser om databeskyttelse bringes til anvendelse på nye arter elektroniske registre med personoplysninger;

b. at den vil anvende konventionen også på data vedrørende persongrupper, foreninger, stiftelser, selskaber, sammenslutninger og enhver anden form for institutioner, som direkte eller indirekte består af fysiske personer, uanset om sådanne institutioner har rets- og handleevne;

c. at den vil anvende konventionen også på personoplysninger, der ikke behandles elektronisk.

3. Enhver stat, der har udvidet konventionens anvendelsesområde ved en erklæring i henhold til stk. 2, b eller c, kan i erklæringen meddele, at udvidelsen kun omfatter visse arter elektroniske registre med personoplysninger, over hvilke en liste vil blive deponeret.

4. En kontraherende stat, som ved erklæring i henhold til stk. 2, a, har undtaget visse arter elektroniske registre med personoplysninger fra konventionens anvendelsesområde, kan ikke kræve, at en anden kontraherende stat, som ikke har udelukket dem, skal anvende konventionen på disse arter.

5. En kontraherende part, som ikke har foretaget nogen af de ved stk. 2, b og c, muliggjorte udvidelser kan tilsvarende ikke over for en kontraherende part, som har foretaget sådanne udvidelser, kræve konventionen anvendt på disse punkter.

6. De i stk. 2 anførte erklæringer har virkning fra den dato konventionen træder i kraft for den stat, som har afgivet dem, hvis de er afgivet ved undertegnelsen eller ved deponeringen af dens ratifikations-, accept-, godkendelses-, eller tiltrædelsesinstrument eller, hvis erklæringerne er afgivet på et senere tidspunkt, tre måneder efter at Europarådets generalsekretær har modtaget dem. Erklæringerne kan tilbagekaldes helt eller delvis ved meddelelse stilet til Europarådets generalsekretær. Tilbagekaldelse træder i kraft tre måneder efter at meddelelse derom er modtaget.

KAPITEL II

Grundprincipper for beskyttelsen

Artikel 4

De kontraherende parters pligter

1. Hver kontraherende part skal i deres nationale lovgivning træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de grundprincipper for databeskyttelse, som opstilles i dette kapitel.

2. Disse foranstaltninger skal træffes senest, når konventionen træder i kraft for den pågældende kontraherende part.

Artikel 5

Oplysningernes beskaffenhed

Personoplysninger som behandles elektronisk skal:

- a. indsamles og behandles rimeligt og lovligt;
- b. lagres til nærmere bestemte og lovlige formål, og må ikke anvendes på en måde, som er uforenelig med disse formål;
- c. være relevante og tilstrækkelige, og ikke omfatte mere end, hvad der kræves til opfyldelsen af de formål, de er lagret til;
- d. være nøjagtige og, om nødvendigt føres ajour;
- e. opbevares i en form, som ikke muliggør identifikation af de registrerede personer længere end nødvendigt til det formål, de er lagret til.

Artikel 6

Særlige typer af oplysninger

Personoplysninger vedrørende race, politisk overbevisning, religiøs eller anden trosbekendelse, såvel som personoplysninger om helbred og seksuelle forhold, må ikke behandles elektronisk, medmindre national gældende lovgivning yder fornøden beskyttelse. Det samme gælder personoplysninger vedrørende straffedomme.

Artikel 7

Sikkerhedsforanstaltninger

Elektroniske registre med personoplysninger skal sikres i fornødent omfang mod uagtsom eller uautoriseret ødelæggelse og tab ved uagtsomhed såvel som mod uautoriseret adgang, ændring og spredning.

Artikel 8

Yderligere beskyttelse af den registrerede

Enhver skal have mulighed for:

- a. at få kendskab til tilstedeværelsen af et elektronisk register med personoplysninger og dets hovedformål, samt hvem den registeransvarlige er, dennes faste bopæl eller hovedforretningssted;
- b. med passende mellemrum og uden unødigt forsinkelse eller omkostning at få bekræftet, om der i det elektroniske register er lagret personoplysninger vedrørende den pågældende selv, samt til at blive underrettet om disse data i en forståelig form;
- c. at få rettet, henholdsvis slettet, disse oplysninger, hvis de er blevet behandlet i strid med de bestemmelser i national lovgivning, der omhandler de i artikel 5 og 6 anførte grundlæggende principper;

d. klageadgang, hvis anmodning om bekræftelse, underretning, rettelser eller sletning, som anført i litra b og c ikke imødekommes.

Artikel 9

Undtagelser og begrænsninger

1. Artikel 5, 6 og 8 må kun fraviges inden for de i denne artikel anførte grænser.

2. Artikel 5, 6 og 8 kan fraviges, når den kontraherende parts gældende lovgivning hjemler det og undtagelsen er en nødvendig forholdsregel i et demokratisk samfund for at:

a. beskytte statens sikkerhed, offentlighedens sikkerhed, statens økonomiske interesser eller for at bekæmpe strafbare forhold;

b. beskytte den registrerede eller andres frihedsrettigheder og andre rettigheder.

3. Udøvelsen af de i artikel 8, b, c og d, fastlagte rettigheder kan ved lov begrænses for elektroniske registre med personoplysninger, der benyttes til statistiske eller forskningsmæssige formål, når der ikke åbenbart er fare for, at de registreredes retsbeskyttelse og ret til privatlivets fred herved krænkes.

Artikel 10

Sanktioner og retsmidler

Enhver kontraherende part forpligter sig til at indføre de fornødne sanktioner og retsmidler mod krænkelse af de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører de grundlæggende principper om databeskyttelse, der er anført i dette kapitel.

Artikel 11

Videregående beskyttelse

Ingen bestemmelser i dette kapitel kan fortolkes således, at de begrænser eller på anden måde indvirker på en kontraherende parts adgang til at yde de registrerede større beskyttelse end den, der er foreskrevet i denne konvention.

KAPITEL III

International overførsel af personoplysninger

Artikel 12

Overførsel mellem landene af personoplysninger og national lovgivning

1. Følgende bestemmelser gælder for enhver form for international overførsel - uanset, hvilket medium, der anvendes - af personoplysninger, der undergives elektronisk databehandling eller er indsamlet med henblik på elektronisk databehandling.

2. En kontraherende part må ikke, med det ene formål at beskytte privatlivets fred, forbyde overførsel af personoplysninger til en anden kontraherende parts territorium eller gøre sådan overførsel betinget af særlig tilladelse.

3. Enhver kontraherende part kan dog fravige bestemmelsen i stk. 2:

- a. i det omfang dens lovgivning indeholder udtrykkelige bestemmelser for visse kategorier af personoplysninger eller elektroniske registre med personoplysninger på grund af disses særlige karakter, medmindre den anden kontraherende parts lovgivning yder tilsvarende beskyttelse;
- b. for at undgå, at overførsler resulterer i en omgåelse af dens lovgivning, som følge af, at overførslen sker gennem en kontraherende part til en part, der ikke er medunderskriver af konventionen.

KAPITEL IV

Gensidig bistand

Artikel 13

Samarbejde mellem de kontraherende parter

1. De kontraherende parter er enige om at bistå hinanden med konventionens gennemførelse.

2. Med dette formål skal:

- a. hver kontraherende part udpege en eller flere myndigheder og meddele Europarådets generalsekretær disse myndigheders betegnelse og adresse;
- b. hver kontraherende part, der har udpeget mere end en myndighed, angive hver enkelt myndigheds kompetenceområde i den i litra a nævnte meddelelse.

3. En myndighed, der er udpeget af en kontraherende part, skal efter anmodning fra en myndighed udpeget af en anden kontraherende part:

- a. give oplysninger om landets gældende lovgivning og administrative praksis vedrørende databeskyttelse;
- b. i overensstemmelse med den nationale lovgivning og med det ene formål at beskytte privatlivets fred, træffe egnede foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe faktiske oplysninger om en bestemt elektronisk databehandling, der udføres på den pågældende parts territorium, dog med undtagelse af oplysninger om de behandlede personoplysninger.

Artikel 14

Bistand til registrerede der er bosat i udlandet

1. Enhver kontraherende part skal bistå personer bosat i udlandet i udøvelsen af rettigheder, de nyder ifølge den kontraherende parts gældende lovgivning, som gennemfører de grundlæggende principper, der er anført i denne konventions artikel 8.

2. Personer bosat i en anden kontraherende part kan valgfrit lade deres anmodninger formidle gennem den myndighed, der er udpeget af denne kontraherende part.

3. Anmodning om bistand skal indeholde alle nødvendige oplysninger, herunder især oplysninger om:

- a. navn, adresse og andre oplysninger, der er nødvendige for at identificere den person, som anmoder om bistand;
- b. det elektroniske register med personoplysninger, som anmodningen angår, eller den registeransvarlige;
- c. formålet med anmodningen.

Artikel 15

Sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med bistand, der er ydet af de udpegede myndigheder

1. En myndighed, der er udpeget af en kontraherende part, som i anledning af en anmodning om bistand eller som svar på myndighedens egen anmodning modtager oplysninger fra en myndighed, der er udpeget af en anden kontraherende part, må kun anvende disse oplysninger til de formål, der er anført i anmodningen om bistand.

2. Enhver kontraherende part skal sørge for, at de personer, der er tilknyttet den udpegede myndighed eller som handler på dennes vegne, er underkastet den fornødne tavshedspligt med hensyn til de i stk. 1 nævnte oplysninger.

3. En udpeget myndighed må under ingen omstændigheder på eget initiativ anmode om bistand i henhold til artikel 14, stk. 2, for en registreret person bosat i udlandet uden den pågældendes udtrykkelige samtykke.

Artikel 16

Afvisning af anmodninger om bistand

En udpeget myndighed, der modtager en anmodning om bistand i henhold til artikel 13 eller 14, må ikke afvise at efterkomme anmodningen, medmindre:

- a. anmodningen falder uden for de beføjelser på databeskyttelsesområdet, som er tillagt de myndigheder, der er ansvarlige for besvarelsen;
- b. anmodningen ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention ;
- c. efterkommelse af anmodningen ville være uforenelig med den udpegede kontraherende parts suverænitet, sikkerhed eller ordre public, eller med de grundlæggende frihedsrettigheder og andre rettigheder som tilkommer de personer, der er undergivet denne kontraherende parts jurisdiktion.

Artikel 17

Omkostninger og fremgangsmåde i forbindelse med bistand

1. For den gensidige bistand, som de kontraherende parter yder hinanden i henhold til artikel 13, eller den bistand, som de yder registrerede personer i udlandet i henhold til artikel 14, kan der ikke kræves betaling af omkostninger eller gebyrer, medmindre der er tale om udgifter til eksperthjælp og tolkning. Sidstnævnte udgifter afholdes af den kontraherende part, der har udpeget den myndighed, der har fremsat anmodningen om bistand.

2. En registreret må ikke afkræves omkostninger eller gebyrer i forbindelse med de foranstaltninger, der er truffet for hans skyld af en anden kontraherende part på dennes territorium,

bortset fra hvad personer bosat i denne anden kontraherende part lovligt kan afkræves.

3. Øvrige enkeltheder i forbindelse med bistand, især med hensyn til form og fremgangsmåde samt med hensyn til hvilke sprog, der skal anvendes, fastlægges direkte mellem de berørte kontraherende parter.

KAPITEL V

Rådgivende komite

Artikel 18

Komiteens sammensætning

1. Efter denne konventions ikrafttræden nedsættes en rådgivende komite.

2. Enhver kontraherende part udpeger en repræsentant og en stedfortræder for denne til komiteen. Enhver af Europarådets medlemsstater, der ikke har tilsluttet sig denne konvention, kan lade sig repræsentere i komiteen ved en observatør.

3. Den rådgivende komite kan ved enstemmighed opfordre en part, der ikke er medlem af Europarådet og som ikke har tilsluttet sig konventionen, til at lade sig repræsentere ved en observatør på et nærmere bestemt møde.

Artikel 19

Komiteens opgaver

Den rådgivende komite:

a. kan stille forslag med henblik på at lette eller forbedre konventionens anvendelse;

b. kan i overensstemmelse med artikel 21 stille forslag til ændring af konventionen;

c. skal udtale sig om ethvert forslag om ændring af konventionen, som den får forelagt i henhold til artikel 21, stk. 3;

d. kan efter anmodning fra en kontraherende part udtale sig om ethvert spørgsmål angående konventionens anvendelse.

Artikel 20

Procedure

1. Den rådgivende komite indkaldes af Europarådets generalsekretær. Dens første møde afholdes senest tolv måneder efter konventionens ikrafttræden. Derefter holder komiteen møde mindst en gang hvert andet år, og i øvrigt når en tredjedel af de kontraherende parters repræsentanter anmoder derom.

2. Den rådgivende komite er beslutningsdygtig, når et flertal af de kontraherende parters repræsentanter er til stede på mødet.

3. Efter hvert møde afgiver den rådgivende komite en beretning til Europarådets ministerkomite

om sit arbejde, og om hvordan konventionen virker.

4. I overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention fastlægger den rådgivende komite selv sin forretningsorden.

KAPITEL VI

Ændringer

Artikel 21

Ændringer

1. Forslag til ændring af denne konvention kan fremsættes af en kontraherende part, Europarådets ministerkomite, eller den rådgivende komite.

2. Ethvert forslag til ændring sendes af Europarådets generalsekretær til Europarådets medlemsstater og desuden til enhver part, der ikke er medlem af Europarådet, som i henhold til artikel 23 har tiltrådt eller er blevet opfordret til at tiltræde denne konvention.

3. Endvidere sendes ethvert ændringsforslag, der fremsættes af en kontraherende part eller af ministerkomiteen, til den rådgivende komite, der skal afgive en udtalelse til ministerkomiteen om den foreslåede ændring.

4. Ministerkomiteen behandler den foreslåede ændring og udtalelsen fra den rådgivende komite og vil kunne godkende ændringen.

5. Enhver ændring, som ministerkomiteen har godkendt i henhold til stk. 4, forelægges de kontraherende parter med henblik på deres tiltrædelse.

6. Enhver ændring, som er godkendt i henhold til stk. 4, træder i kraft den 30. dag efter, at alle kontraherende parter har meddelt generalsekretæren deres tiltrædelse.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 22

Ikrafttræden

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af Europarådets medlemsstater. Den er betinget af ratifikation, accept eller godkendelse. Ratifikations-, accept-, eller godkendelsesinstrumenter deponeres hos Europarådets generalsekretær.

2. Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af tre måneder fra den dag, da fem af Europarådets medlemsstater i henhold til stk. 1 har tilkendegivet at ville være bundet af konventionen.

3. For medlemsstater, der på et senere tidspunkt tilkendegiver at ville være bundet af konventionen, træder denne i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af tre måneder, fra den dag ratifikations-, accept-, eller godkendelsesinstrumentet er blevet deponeret.

Artikel 23

Ikke-medlemsstaters tiltrædelse

1. Efter denne konventions ikrafttræden kan Europarådets ministerkomite ved en beslutning truffet med det i artikel 20, d, i vedtægten for Europarådet fastsatte flertal og med enstemmig tilslutning fra repræsentanterne for de kontraherende parter, der har ret til en plads i komiteen, opfordre enhver part, som ikke er medlem af Europarådet, til at tiltræde konventionen.

2. For enhver part, som tiltræder konventionen, træder denne i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af tre måneder, fra den dag tiltrædelsesinstrumentet er blevet deponeret hos Europarådets generalsekretær.

Artikel 24

Geografisk gyldighedsområde

1. Enhver part kan ved undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument nærmere angive det territorium eller de territorier, for hvilke denne konvention finder anvendelse.

2. Enhver part kan til enhver tid derefter ved en erklæring til Europarådets generalsekretær udvide anvendelsen af denne konvention til et hvilket som helst territorium, der er anført i erklæringen. For et sådant territorium træder konventionen i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af tre måneder, fra den dag en sådan erklæring er modtaget af Europarådets generalsekretær.

3. Enhver erklæring, der er afgivet i henhold til stk. 1 og stk. 2, kan, hvad angår de territorier, der er anført i erklæringen, tilbagekaldes ved en meddelelse til Europarådets generalsekretær. Tilbagekaldelsen har virkning fra den første dag i den måned, der følger efter udløbet af seks måneder, fra den dag meddelelse derom er modtaget af generalsekretæren.

Artikel 25

Forbehold

Der kan ikke tages forbehold over for konventionens bestemmelser.

Artikel 26

Opsigelse

1. Enhver kontraherende part kan til enhver tid opsigte denne konvention ved en meddelelse til Europarådets generalsekretær.

2. Opsigelsen har virkning fra den første dag i den måned, der følger efter udløbet af seks måneder, fra den dag meddelelse derom er modtaget af Europarådets generalsekretær.

Artikel 27

Meddelelser

Europarådets generalsekretær giver Europarådets medlemsstater og enhver part, der har tiltrådt denne konvention, meddelelse om:

- a. enhver undertegnelse;
- b. enhver deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter;
- c. enhver ikrafttrædelsesdato for denne konvention i henhold til artikel 22, 23 og 24;
- d. enhver anden handling eller meddelelse som vedrører denne konvention.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, som er behørigt befuldmægtiget dertil, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Strasbourg den 28. januar 1981, med engelsk og fransk tekst, som begge har samme gyldighed, i eet eksemplar, som skal opbevares i Europarådets arkiver. Europarådets generalsekretær skal fremsende bekræftede genparter til hver af Europarådets medlemsstater og til hver af de parter, som er blevet opfordret til at tiltræde denne konvention. Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger trådte i medfør af art. 22 i kraft den 1. oktober 1985 for følgende lande: Frankrig, Forbundsrepublikken Tyskland, Norge, Spanien og Sverige.

Danmarks ratifikationsinstrument deponeredes hos Europarådet den 23. oktober 1989, og konventionen trådte i medfør af art. 22, stk. 2, i kraft for Danmark den 1. februar 1990.

Endvidere har følgende lande med virkning fra de anførte datoer ratificeret, accepteret eller godkendt konventionen:

Storbritannien 1. december 1987

Luxembourg 1. juni 1988

Østrig 1. juli 1988

Irland 1. august 1990

Idet bemærkes at betegnelse og adresse for den ansvarlige myndighed i henhold til art. 13, stk. 2, a, kun er angivet for Danmarks vedkommende, har nedennævnte lande ved ratifikationen, accepten eller godkendelsen afgivet erklæringer som følger:

Danmark

Konventionsforpligtelsen i henhold til art. 13, stk. 2, a, vil blive varetaget af Registertilsynet, Christians Brygge 28, 4. sal, 1559 København V.

I henhold til art. 24 er angivet, at konventionen ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Frankrig

I henhold til den franske oversættelse af konventionens art. 9, stk. 2, a, fortolkes ordene »Securite d'Etat« som betydende »Surete de l'Etat« og ordene »Surete publique« som betydende »Securite publique«.

I henhold til bestemmelsen i art. 3, stk. 2, c, vil Frankrig tillige anvende nærværende konvention på personregistre, som ikke behandles elektronisk.

Forbundsrepublikken Tyskland

Ved konventionens art. 8, b, forudsættes, at en forespørgsel om personoplysninger ikke kan efterkommes, såfremt den registrerede er ude af stand til fyldestgørende at beskrive sin anmodning.

Med henvisning til konventionens forarbejder antages det, at konventionens art. 12, stk. 2, giver den kontraherende stat adgang til i dens nationale lov om databeskyttelse at indarbejde regler, der i særlige tilfælde forbyder overførsel af personoplysninger under hensyntagen til den registreredes interesser, der berettiger beskyttelse.

I henhold til art. 24, finder konventionen tillige anvendelse for Land Berlin med virkning fra den dato, hvor konventionen træder i kraft for Forbundsrepublikken Tyskland.

Luxembourg

Inden for rammerne af art. 3, stk. 2, a, forbeholdes retten til ikke at lade konventionen finde anvendelse på a) databanker, der i kraft af en lov eller anden bestemmelse er tilgængelige for offentligheden, b) databanker, som udelukkende indeholder data i forbindelse med databankens ejerskab, c) databanker, der er etableret for folkeretlige institutioner.

Norge

I henhold til art. 3, stk. 2, a, meddeles, at konventionen ikke skal finde anvendelse på private personregistre, som hverken bruges af den private sektor eller foreninger eller stiftelser.

I henhold til art. 3, stk. 2, b, meddeles, at konventionen tillige vil finde anvendelse på informationer vedrørende foreninger og stiftelser.

I henhold til konventionens art. 24, stk. 1, vil konventionen ikke være anvendelig for Svalbard.

Storbritannien

I henhold til art. 3, stk. 2, a, vil konventionen ikke finde anvendelse på følgende kategorier af elektroniske personregistre: a) lønninger og pensioner: personoplysninger, som udelukkende opbevares med henblik på at udregne arbejdsvederlag eller pension eller betaling af fradrag fra samme, b) regnskabs- og overførselsesfortegnelser: personoplysninger, som udelukkende opbevares med henblik på at føre regnskab eller fortegnelser over overførelser, c) informationer, der er offentligt tilgængelige i henhold til lov: personoplysninger, som skal være offentligt tilgængelige i henhold til lovbestemmelse.

I henhold til art. 24 vil konventionen tillige finde anvendelse inden for Jerseys og Guernseys retsområder.

Østrig

For så vidt angår formuleringen i art. 2, c, antages, at udtrykket »spredning« omfatter udtrykket »kommunikation« samt »gøre tilgængeligt« som anvendt i afsnit 3, stk. 9 og 10, i tillægget til den østrigske lov om databeskyttelse, nr. 370/1986.

Med hensyn til art. 5, e, antager Østrig, at denne betingelse fuldt ud imødekommes ved bestemmelsen i den østrigske lov om databeskyttelse angående slettelse af oplysninger efter ansøgning fra den registrerede.

Østrig antager, at betydningen af ordene »når den kontraherende parts gældende lovgivning hjemler

det« indeholdt i den første sætning i konventionens art. 9, stk. 2, svarer til betydningen af ordene »i overensstemmelse med loven« som anført i den europæiske menneskerettighedskonventions art. 8, stk. 2, og at det derfor er i overensstemmelse med konventionen, såfremt det under den østriske lov om databeskyttelse kun er tilladt at begrænse den fundamentale ret til databeskyttelse når hjemlet ved loven.

Endvidere antager Østrig, at begrænsningen i konventionens art. 9, stk. 2, a, vedrørende »statens økonomiske interesser« sammenholdt med stk. 2, b, svarer til begrænsningen i art. 8, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention af hensyn til »landets økonomiske velfærd«.

I henhold til art. 3, stk. 2, b, har Østrig meddelt, at konventionen tillige vil finde anvendelse på oplysninger om grupper af personer, foreninger, stiftelser, selskaber, sammenslutninger eller enhver anden form for institutioner, som direkte eller indirekte består af fysiske personer, uanset om disse institutioner er retssubjekter.

Irland

I henhold til art. 3, stk. 2, a, vil konventionen ikke finde anvendelse på følgende kategorier af elektroniske personregistre, opført i paragraf 1 (4) i databeskyttelsesloven fra 1988: a) personoplysninger, som ifølge justitsministeren eller forsvarsministeren er eller har været registreret med det formål at beskytte statens sikkerhed; b) personoplysninger i form af oplysninger som den, der opbevarer de pågældende data ved lov er forpligtet til at gøre tilgængelige for offentligheden; c) personoplysninger, som opbevares af en enkeltperson, og som alene har at gøre med dennes personlige, familie- eller husholdningsmæssige forhold, eller som opbevares af en enkeltperson alene for rekreative formål.

Udenrigsministeriet, den 16. maj 1991

Uffe Ellemann-Jensen

Redaktionelle noter

(* 1) Andre landes tiltrædelse:

BEK nr 55 af 12/08/1993

COUNCIL OF EUROPE COMMITTEE OF MINISTERS

RECOMMENDATION No. R (87) 15

OF THE COMMITTEE OF MINISTERS TO MEMBER STATES REGULATING THE USE OF PERSONAL DATA IN THE POLICE SECTOR¹

*(Adopted by the Committee of Ministers on 17 September 1987
at the 410th meeting of the Ministers' Deputies)*

The Committee of Ministers, under the terms of Article 15.b of the Statute of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Aware of the increasing use of automatically processed personal data in the police sector and of the possible benefits obtained through the use of computers and other technical means in this field;

Taking account also of concern about the possible threat to the privacy of the individual arising through the misuse of automated processing methods;

Recognising the need to balance the interests of society in the prevention and suppression of criminal offences and the maintenance of public order on the one hand and the interests of the individual and his right to privacy on the other;

Bearing in mind the provisions of the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data of 28 January 1981 and in particular the derogations permitted under Article 9;

Aware also of the provisions of Article 8 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms,

Recommends the governments of member states to:

- be guided in their domestic law and practice by the principles appended to this recommendation, and
- ensure publicity for the provisions appended to this recommendation and in particular for the rights which its application confers on individuals.

¹ When this recommendation was adopted

— in accordance with Article 10.2.c of the Rules of Procedure for the meetings of the Ministers' Deputies, the Representative of Ireland reserved the right of his Government to comply with it or not, the Representative of the United Kingdom reserved the right of her Government to comply or not with Principles 2.3 and 2.4 of the recommendation, and the Representative of the Federal Republic of Germany reserved the right of his Government to comply or not with Principle 2.3 of the recommendation;

— in accordance with Article 10.2.d of the said Rules of Procedure, the Representative of Switzerland abstained, stating that he reserved the right of his Government to comply with it or not and unambiguously that his abstention should not be interpreted as expressing disapproval of the recommendation as a whole.

Appendix to Recommendation No. R (87) 15

Scope and definitions

The principles contained in this recommendation apply to the collection, storage, use and communication of personal data for police purposes which are the subject of automatic processing.

For the purposes of this recommendation, the expression "personal data" covers any information relating to an identified or identifiable individual. An individual shall not be regarded as "identifiable" if identification requires an unreasonable amount of time, cost and manpower.

The expression "for police purposes" covers all the tasks which the police authorities must perform for the prevention and suppression of criminal offences and the maintenance of public order.

The expression "responsible body" (controller of the file) denotes the authority, service or any other public body which is competent according to national law to decide on the purpose of an automated file, the categories of personal data which must be stored and the operations which are to be applied to them.

A member state may extend the principles contained in this recommendation to personal data not undergoing automatic processing.

Manual processing of data should not take place if the aim is to avoid the provisions of this recommendation.

A member state may extend the principles contained in this recommendation to data relating to groups of persons, associations, foundations, companies, corporations or any other body consisting directly or indirectly of individuals, whether or not such bodies possess legal personality.

The provisions of this recommendation should not be interpreted as limiting or otherwise affecting the possibility for a member state to extend, where appropriate, certain of these principles to the collection, storage and use of personal data for purposes of state security.

Basic principles

Principle 1 - Control and notification

- 1.1. Each member state should have an independent supervisory authority outside the police sector which should be responsible for ensuring respect for the principles contained in this recommendation.
- 1.2. New technical means for data processing may only be introduced if all reasonable measures have been taken to ensure that their use complies with the spirit of existing data protection legislation.
- 1.3. The responsible body should consult the supervisory authority in advance in any case where the introduction of automatic processing methods raises questions about the application of this recommendation.
- 1.4. Permanent automated files should be notified to the supervisory authority. The notification should specify the nature of each file declared, the body responsible for its processing, its purposes, the type of data contained in the file and the persons to whom the data are communicated.

Ad hoc files which have been set up at the time of particular inquiries should also be notified to the supervisory authority either in accordance with the conditions settled with the latter, taking account of the specific nature of these files, or in accordance with national legislation.

Principle 2 - Collection of data

- 2.1. The collection of personal data for police purposes should be limited to such as is necessary for the prevention of a real danger or the suppression of a specific criminal offence. Any exception to this provision should be the subject of specific national legislation.
- 2.2. Where data concerning an individual have been collected and stored without his knowledge, and unless the data are deleted, he should be informed, where practicable, that information is held about him as soon as the object of the police activities is no longer likely to be prejudiced.
- 2.3. The collection of data by technical surveillance or other automated means should be provided for in specific provisions.
- 2.4. The collection of data on individuals solely on the basis that they have a particular racial origin, particular religious convictions, sexual behaviour or political opinions or belong to particular movements or organisations which are not proscribed by law should be prohibited. The collection of data concerning these factors may only be carried out if absolutely necessary for the purposes of a particular inquiry.

Principle 3 — Storage of data

- 3.1. As far as possible, the storage of personal data for police purposes should be limited to accurate data and to such data as are necessary to allow police bodies to perform their lawful tasks within the framework of national law and their obligations arising from international law.
- 3.2. As far as possible, the different categories of data stored should be distinguished in accordance with their degree of accuracy or reliability and, in particular, data based on facts should be distinguished from data based on opinions or personal assessments.
- 3.3. Where data which have been collected for administrative purposes are to be stored permanently, they should be stored in a separate file. In any case, measures should be taken so that administrative data are not subject to rules applicable to police data.

Principle 4 — Use of data by the police

4. Subject to Principle 5, personal data collected and stored by the police for police purposes should be used exclusively for those purposes.

*Principle 5 — Communication of data*5.1. *Communication within the police sector*

The communication of data between police bodies to be used for police purposes should only be permissible if there exists a legitimate interest for such communication within the framework of the legal powers of these bodies.

5.2.i. *Communication to other public bodies*

Communication of data to other public bodies should only be permissible if, in a particular case:

- a. there exists a clear legal obligation or authorisation, or with the authorisation of the supervisory authority, or if
- b. these data are indispensable to the recipient to enable him to fulfil his own lawful task and provided that the aim of the collection or processing to be carried out by the recipient is not incompatible with the original processing, and the legal obligations of the communicating body are not contrary to this.

5.2.ii. Furthermore, communication to other public bodies is exceptionally permissible if, in a particular case:

- a. the communication is undoubtedly in the interest of the data subject and either the data subject has consented or circumstances are such as to allow a clear presumption of such consent, or if
- b. the communication is necessary so as to prevent a serious and imminent danger.

5.3.i. *Communication to private parties*

The communication of data to private parties should only be permissible if, in a particular case, there exists a clear legal obligation or authorisation, or with the authorisation of the supervisory authority.

5.3.ii. Communication to private parties is exceptionally permissible if, in a particular case:

- a. the communication is undoubtedly in the interest of the data subject and either the data subject has consented or circumstances are such as to allow a clear presumption of such consent, or if
- b. the communication is necessary so as to prevent a serious and imminent danger.

5.4. *International communication:*

Communication of data to foreign authorities should be restricted to police bodies. It should only be permissible:

- a. if there exists a clear legal provision under national or international law,
- b. in the absence of such a provision, if the communication is necessary for the prevention of a serious and imminent danger or is necessary for the suppression of a serious criminal offence under ordinary law, and provided that domestic regulations for the protection of the person are not prejudiced

5.5.i. *Requests for communication*

Subject to specific provisions contained in national legislation or in international agreements, requests for communication of data should provide indications as to the body or person requesting them as well as the reason for the request and its objective.

5.5.ii. *Conditions for communication*

As far as possible, the quality of data should be verified at the latest at the time of their communication. As far as possible, in all communications of data, judicial decisions, as well as decisions not to prosecute, should be indicated and data based on opinions or personal assessments checked at source before being communicated and their degree of accuracy or reliability indicated.

If it is discovered that the data are no longer accurate and up to date, they should not be communicated. If data which are no longer accurate or up to date have been communicated, the communicating body should inform, as far as possible all the recipients of the data of their non-conformity.

5.5.iii. Safeguards for communication

The data communicated to other public bodies, private parties and foreign authorities should not be used for purposes other than those specified in the request for communication.

Use of the data for other purposes should, without prejudice to paragraphs 5.2 to 5.4 of this principle, be made subject to the agreement of the communicating body.

5.6. Interconnection of files and on-line access to files

The interconnection of files with files held for different purposes is subject to either of the following conditions:

- a. the grant of an authorisation by the supervisory body for the purposes of an inquiry into a particular offence, or
- b. in compliance with a clear legal provision.

Direct access/on-line access to a file should only be allowed if it is in accordance with domestic legislation which should take account of Principles 3 to 6 of this recommendation.

Principle 6 — Publicity, right of access to police files, right of rectification and right of appeal

6.1. The supervisory authority should take measures so as to satisfy itself that the public is informed of the existence of files which are the subject of notification as well as of its rights in regard to these files. Implementation of this principle should take account of the specific nature of *ad hoc* files, in particular the need to avoid serious prejudice to the performance of a legal task of the police bodies.

6.2. The data subject should be able to obtain access to a police file at reasonable intervals and without excessive delay in accordance with the arrangements provided for by domestic law.

6.3. The data subject should be able to obtain, where appropriate, rectification of his data which are contained in a file.

Personal data which the exercise of the right of access reveals to be inaccurate or which are found to be excessive, inaccurate or irrelevant in application of any of the other principles contained in this recommendation should be erased or corrected or else be the subject of a corrective statement added to the file.

Such erasure or corrective measures should extend as far as possible to all documents accompanying the police file and, if not done immediately, should be carried out, at the latest, at the time of subsequent processing of the data or of their next communication.

6.4. Exercise of the rights of access, rectification and erasure should only be restricted insofar as a restriction is indispensable for the performance of a legal task of the police or is necessary for the protection of the data subject or the rights and freedoms of others.

In the interests of the data subject, a written statement can be excluded by law for specific cases.

6.5. A refusal or a restriction of those rights should be reasoned in writing. It should only be possible to refuse to communicate the reasons insofar as this is indispensable for the performance of a legal task of the police or is necessary for the protection of the rights and freedoms of others.

6.6. Where access is refused, the data subject should be able to appeal to the supervisory authority or to another independent body which shall satisfy itself that the refusal is well founded.

Principle 7 — Length of storage and updating of data

7.1. Measures should be taken so that personal data kept for police purposes are deleted if they are no longer necessary for the purposes for which they were stored.

For this purpose, consideration shall in particular be given to the following criteria: the need to retain data in the light of the conclusion of an inquiry into a particular case; a final judicial decision, in particular an acquittal; rehabilitation; spent convictions; amnesties; the age of the data subject, particular categories of data.

7.2. Rules aimed at fixing storage periods for the different categories of personal data as well as regular checks on their quality should be established in agreement with the supervisory authority or in accordance with domestic law.

Principle 8 — Data security

8. The responsible body should take all the necessary measures to ensure the appropriate physical and logical security of the data and prevent unauthorised access, communication or alteration.

The different characteristics and contents of files should, for this purpose, be taken into account.

Top ▲

Related Documents (Meetings, URL, multimedia, ...)

410 Meeting of the Ministers' Deputies / 10 September 1987

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – svar på spm. 4
Offentlig

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.
MODTAGET

30 NOV. 2004 // 45

Den Centrale Indlevering

Dato: 29 NOV. 2004
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20661
+ bilag

Afsendt med
E-Post^{29/11-04}

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 4 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets personel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24)

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20653

Besvarelse af spørgsmål nr. 4 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”For 7 år siden blev der i forbindelse med en mordsag på Bornholm taget 400 muligvis 600 blodprøver. Disse prøver er ikke blevet destrueret, da sagen ikke er opklaret. Det ønskes oplyst, hvordan disse prøver opbevares, og om de vil kunne bruges til andet formål.”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Politimesteren på Bornholm, der har oplyst følgende om den nævnte konkrete sag:

”I august måned 1997 behandlede Bornholms Politi en drabssag, hvor der blev fundet forskellige kriminaltekniske spor, som kunne bruges til personidentifikation. I august 1997 blev der ikke benyttet dna-profilanalyser, hvorfor der blev foretaget efterforskning ud fra blodtypebestemmelser. Senere blev dna-undersøgelser benyttet i disse sager, hvorfor de kriminaltekniske spor blev analyseret, og i den efterfølgende efterforskning blev der gjort brug af dna-profilanalyser.

I drabssagen er der foretaget 592 blodtypebestemmelser. Blodtypebestemmelserne er foretaget af læger og laboranter på det sted, hvor det var lettest for den pågældende person at henvende sig. Ved blodtypebestemmelser blev prøven af lægen eller laboranten umiddelbart efter typebestemmelsen destrueret. Bornholms Politi blev skriftligt gjort bekendt med typebestemmelsen.

De personer, der havde samme blodtype som de kriminaltekniske spor, blev anmodet om at afgive en blodprøve til dna-profilanalyse. Der er i sagen foretaget 136 dna-profilanalyser. Alle disse prøver er analyseret ved Retsgenetisk Afdeling, Retsmedicinsk

Institut, Københavns Universitet. Retsgenetisk Afdeling anfører følgende i deres skrivelser:

»Vedrørende opbevaring af referenceprøver fra personer.

Hvis referenceprøver fra personer i sagen skal destrueres, bedes dette snarest meddelt Retsgenetisk Afdeling.

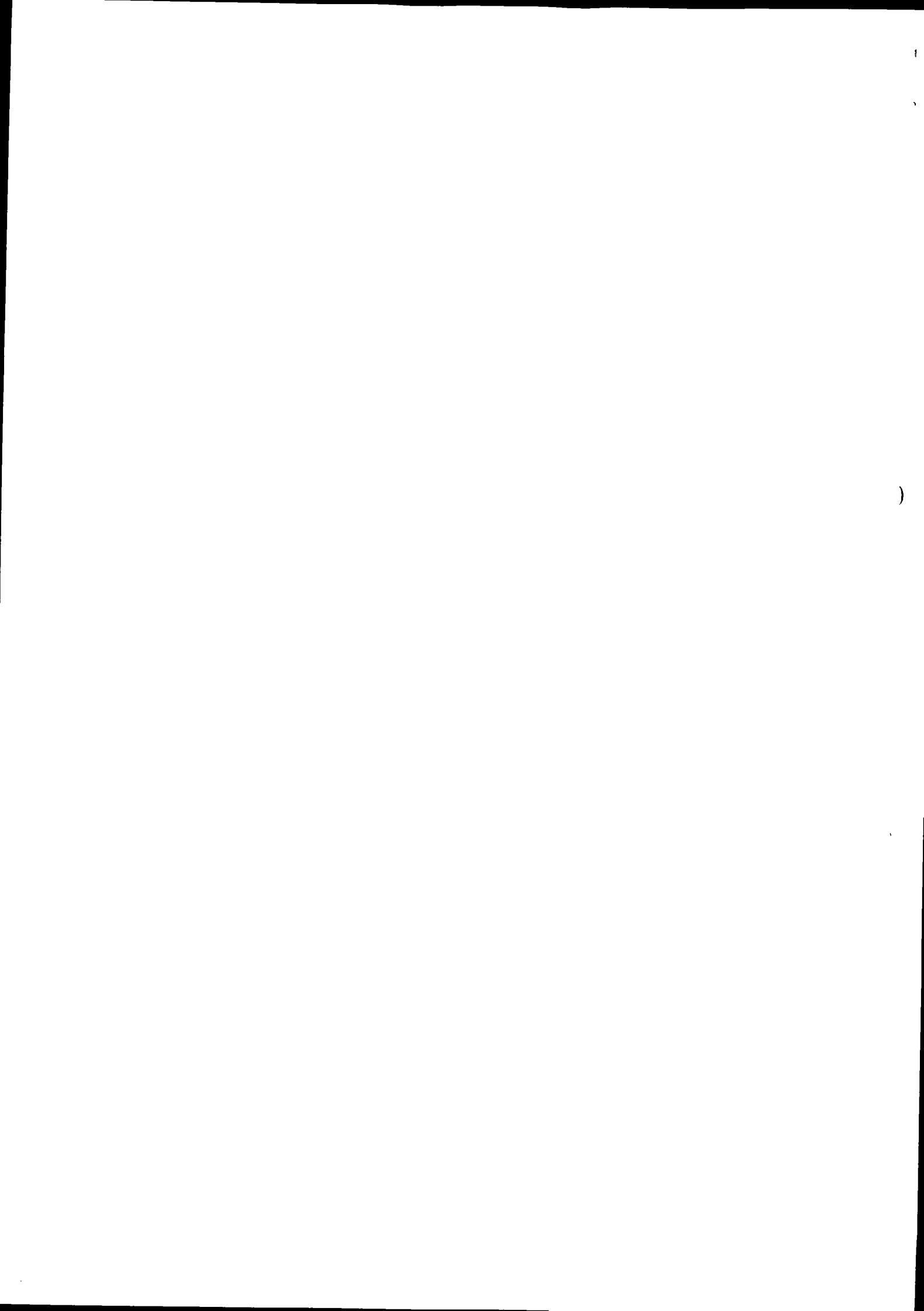
Hvis referenceprøver ønskes opbevaret på Retsgenetisk Afdeling, skal der fremsendes en begrundet anmodning om dette.

Hvis Retsgenetisk Afdeling ikke modtager anmodning om opbevaring eller destruktion af referenceprøver, vil prøverne blive destrueret den xx.xx.xxxx « (1 år efter dna-profilanalysen).

I den aktuelle sag, beror der kun én prøve i Retsgenetisk Afdeling. Prøven stammer fra personen, der har været anholdt og sigtet i sagen.”

For så vidt angår anvendelsesmulighederne i forhold til den blodprøve fra den pågældende sag, der efter det oplyste fortsat opbevares ved Retsgenetisk Afdeling, kan Justitsministeriet henvise til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Som det bl.a. fremgår heraf, har Justitsministeriet tilkendegivet over for Retsgenetisk Afdeling, at afdelingen - af hensyn til behovet for en stadig kvalitetssikring, forbedring og videreudvikling af de analysemetoder, som anvendes i straffesager - vil kunne anvende biologisk materiale, der opbevares på politiets vegne, til undersøgelser til brug for kvalitetssikring og metodeudvikling.

Justitsministeriet har samtidig tilkendegivet, at det biologiske materiale, som hidrører fra straffesager, ikke må anvendes til andre former for forskning. Anvendelse af materialet til andre former for forskning kan derfor kun komme på tale med Justitsministeriets tilladelse til et konkret forskningsprojekt og da alene på nærmere angivne vilkår, herunder at forskningsprojektet skal være anbefalet af den relevante videnskabetiske komité, samt at materialet alene må anvendes i anonymiseret form. Retsgenetisk Afdeling har oplyst over for Justitsministeriet, at der aldrig er modtaget forespørgsler om anvendelse af det biologiske materiale til forskningsprojekter.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – svar på spm. 5, 7 og 9
Offentlig

07 DEC. 2004

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato:

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20668
+ bilag

MODTAGET

- 8 DEC. 2004

el LS

Den Centrale Indtælling

Afsendt med
E-Post 7/12-04

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 5 og 7 af 25. oktober 2004 og spørgsmål nr. 9 af 29. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24)

Lene Espersen

Lars Hjorthæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20654

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes tilsende udvalget rapporten fra Rigsadvokatens arbejdsgruppe, som bl.a. skal komme med forslag til retningslinier for Retsgenetisk Afdelings opbevaring og destruktion af prøver udtaget ved legemsundersøgelser til brug for dna-analyser og er ministeren enig i, at behandlingen af lovforslaget bør afvente rapporten fra Rigsadvokatens arbejdsgruppe?”

Svar:

1. Som beskrevet i afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, har en arbejdsgruppe under Rigsadvokaten til opgave at overveje, hvilke retningslinier der kan fastsættes for opbevaring, destruktion mv. af biologisk materiale, der er tilvejebragt ved legemsindgreb, og som kan anvendes i forbindelse med efterforskningen af straffesager.

For så vidt angår den hidtidige ordning for håndteringen af dette materiale kan henvises til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger, hvoraf det bl.a. fremgår, at Retsgenetisk Afdeling som udgangspunkt destruerer biologisk materiale efter 12 måneder. Ønsker politiet, at det biologiske materiale opbevares i længere tid, skal politiet fremsætte en begrundet anmodning herom.

Retsgenetisk Afdeling har endvidere et omfattende sikkerhedssystem, som bl.a. indebærer, at kun ganske få medarbejdere har adgang til det sikrede lokale, hvor blodprøver mv. opbevares. Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 4 om destruktion af blodprøver udtaget i en konkret straffesag. Som det fremgår af denne besvarelse, er der meget snævre grænser for anvendelsen af de prøver, der opbevares ved Retsgenetisk Afdeling.

2. Lovforslaget har til formål at udvide mulighederne for at anvende dna-profil-registeret som led i efterforskningen af kriminalitet, således at der sikres en relevant udnyttelse af de muligheder, som dna-profil-analyser giver for at opklare forbrydelser hurtigt og effektivt.

I dna-profil-registerets persondel findes alene de tal-profiler, der er resultatet af en dna-analyse af biologisk materiale, som er udtaget ved en legemsundersøgelse i medfør af retsplejelovens kapitel 72. Dna-profil-registerloven - og det fremsatte lovforslag - vedrører således ikke spørgsmålet om opbevaring og destruktion mv. af det biologiske materiale (blod- og spytp~~ro~~ver), som har dannet grundlag for dna-analyserne.

På den anførte baggrund finder jeg det ikke nødvendigt eller hensigtsmæssigt at lade behandlingen af lovforslaget afvente den pågældende rapport, der som nævnt vedrører spørgsmålet om retningslinier for opbevaring, destruktion mv. af biologisk materiale.

Når arbejdsgruppens rapport foreligger, vil rapporten blive sendt til Retsudvalget til orientering.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20656

Besvarelse af spørgsmål nr. 7 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”Hvad koster det at foretage en Dna-analyse, og er der forskel i omkostningerne herved afhængig af det biologiske spor?”

Svar:

Til brug for besvarelsen har Justitsministeriet indhentet udtalelser fra Rigspolitichefen og Retsgenetisk Afdeling ved Københavns Universitet.

Rigspolitiet har oplyst, at der efter forhandling mellem Justitsministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling samt universiteterne årligt fastsættes priser for retsmedicinske undersøgelser. Ved dna-undersøgelser og dna-analyser af effekter samt blodprøver (såkaldte referenceprøver) opereres med såkaldte ”tælletrin”, der afspejler ressourceforbruget i forbindelse med den enkelte dna-analyse. To tælletrin svarer til en undersøgelse. Prisen for to tælletrin/en retsgenetisk undersøgelse ved Retsgenetisk Afdeling er med virkning fra den 1. januar 2004 fastsat til 826 kr.

Retsgenetisk Afdeling har supplerende oplyst over for Justitsministeriet, at den nuværende samlede pris for dna-analyse af en blodprøve udgør 2.478 kr. (tre undersøgelser), mens prisen for undersøgelse og dna-analyse af et biologisk spor typisk er 5.782 kr. (syv undersøgelser).

Retsgenetisk Afdeling har videre oplyst, at der på grundlag af et forøget antal undersøgelser af referenceprøver vil kunne foretages betydelig automatisering af DNA-typebestemmelse af spytp prøver, jf. i øvrigt afsnit 4.2. om udtagelse af spytp prøver og afsnit 5 om økonomiske og administrative konsekvenser i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20658

Besvarelse af spørgsmål nr. 9 af 29. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for sikkerhedsprocedurerne mod forbytning og forurening af Dna samt hvilke sikkerhedsforanstaltninger, der i øvrigt gælder i forbindelse med Dna-profilregisteret.”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet udtalelser fra Rigspolitichefen og Retsgenetisk Afdeling ved Københavns Universitet.

Rigspolitichefen har i den anledning oplyst følgende:

”For så vidt angår sikring af kriminaltekniske spor er det – uanset sporets karakter – generelt af afgørende betydning, at der ikke sker forbytning eller forurening.

Detaljerede generelle retningslinier for bl.a. sikring af kriminaltekniske spor findes i en intern tjenesteforskrift (Rigspolitichefens kundgørelse B nr. 19 om kriminalteknisk afdeling, som ikke er offentlig tilgængelig).

Det kan oplyses, at der i relation til den politimæssige behandling af biologiske spor iagttages særlige procedurer vedrørende bl.a. anvendelse af engangshandsker og maske samt mærkning, emballering, opbevaring og forsendelse af spor. Procedurerne evalueres og justeres løbende i lyset af de erfaringer, herunder udenlandske erfaringer, der gøres på området.

Der henvises i øvrigt til Københavns Universitet for så vidt angår de sikkerhedsprocedurer, der iagttages i forbindelse med universitetets retsgenetiske undersøgelser.

Det kan om de fysiske sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med det centrale DNA-profilregister oplyses, at den manuelle del af registret beror i et aflåst sikringsskab i et kontor med kodelås. I samme kontor findes edb-udstyr, der anvendes til den edb-baserede del af registret. Kontoret er beliggende i en politibygning, der i øvrigt er sikkerhedsmæssigt sikret. Der er endvidere etableret særlige sikkerhedsprocedurer i forbindelse med anvendelsen af registret i relation til adgang, indlæggelse af oplysninger, søgning m.v.”

Retsgenetisk Afdeling, der foretager alle dna-analyser i straffesager, har oplyst følgende om afdelingens sikkerhedsprocedurer mv.:

”Retsgenetisk Afdelings kvalitetssystem:

Alt arbejde og al rapportering, der foretages på Retsgenetisk Afdeling i forbindelse med undersøgelser i straffesager, er omfattet af Retsgenetisk Afdelings kvalitetssystem. Dette kvalitetssystem er akkrediteret af Dansk Akkreditering efter den internationale laboratoriestandard ISO 17025. Der findes skriftlige procedurer for alt arbejde. Der findes ligeledes en skriftlig procedure for håndtering af afvigelser (hændelige uheld, uventede hændelser og menneskelige fejl). Alle afvigelser rapporteres skriftligt, og der korrigeres for dem og informeres om dem. Der udføres tillige forebyggende handlinger med henblik på at undgå gentagelse af afvigelserne.

Forurening af prøver med DNA og prøveforbytninger i laboratoriet:

Ved Retsgenetisk Afdelings DNA-analyser kan der opnås DNA-profiler fra prøver, der indeholder selv meget små mængder DNA. Forurening af prøver med DNA fra personer eller fra andre prøver er kendt i alle laboratorier, der arbejder med DNA-analyser af biologiske spor med meget små mængder DNA. Ved analyse af prøver med meget små mængder DNA vil en eventuel forurening have større risiko for at påvirke analyseresultatet (DNA-profilen) end ved analyse af prøver med store mængder DNA. Forureninger med DNA kan opstå ved hændelige uheld, uforudsete hændelser eller menneskelige fejl.

Ved Retsgenetisk Afdelings undersøgelser af prøver i straffesager foretages talrige forskellige laboratorieprocedurer. Ved arbejde med store mængder prøver ses i sjældne tilfælde forbytning af delprøver. Sådanne forbytninger opstår sædvanligvis som følge af menneskelige fejl.

Sikkerhedsprocedurer mod prøveforbytning og forurening med DNA:

Retsgenetisk Afdeling har sikkerhedsprocedurer, der har som hensigt at minimere risikoen for prøveforbytning og prøveforurening. Retsgenetisk Afdeling har yderligere sikkerhedsprocedurer, som sikrer, at eventuelle forbytninger eller forureninger, der måtte være sket, bliver opdaget.

Retsgenetisk Afdelings sikkerhedsprocedurer omfatter indretning og anvendelse af lokaler, adgang til lokaler samt rengøring af lokaler, inventar og udstyr. Procedurene omfatter ligeledes krav til udstyr og utensilier og til personalets brug af værnemidler mod forurening.

Analyse af referenceprøver fra personer foretages i lokaler, der er fysisk adskilte fra lokaler, der anvendes til analyse af prøver fra biologiske spor.

Der foretages uafhængige dobbeltbestemmelser af alle prøver. For prøver fra meget små biologiske spor kan der ikke altid foretages analyse af to delprøver af sporet, men kun dobbeltbestemmelse efter opformering af DNA fra sporet. Alle analyseresultater kontrolleres af to personer, og alle overførsler af prøver fra ét rør til et andet kontrolleres ligeledes af to personer.

Når uafhængige analyser af to delprøver af den samme prøve giver samme resultat, anses det for sikkert, at prøven ikke er forurennet, eller der er sket forbytning.

Retsgenetisk Afdeling har en "personaledatabase" med DNA-profiler for alle medarbejdere på Retsgenetisk Afdeling, rengørings- og servicepersonale, hovedparten af de relevante medarbejdere ved de retsmedicinske institutters retspatologiske afdelinger i København, Århus og Odense samt enkelte medarbejdere ved Politiets Kriminaltekniske Afdeling. Denne personaledatabase har tidligere været anvendt ved manuel søgning med henblik på at kunne afsløre eventuelle forureninger af spor med DNA fra personale. Tidligere undersøgte kun spor, hvor der var mistanke om mulig forurening.

Retsgenetisk Afdeling indførte i december 2003 en ekstra sikkerhedskontrol af DNA-profiler for alle biologiske spor. Retsgenetisk Afdeling anvender FBI's edb-system, CODIS, til søgning efter sammenfaldende DNA-profiler. Hele personaledatabasen er lagt ind i CODIS, og DNA-profiler for alle delprøver fra alle spor importeres til CODIS, efterhånden som analyserne er færdige.

Alle sporprofilerne søges op mod personaledatabasen for at afsløre forurening med DNA fra personale.

Det undersøges tillige, om sporprøver med stor mængde DNA kan have forurennet andre sporprøver, der har været undersøgt i samme tidsrum i et eller flere laboratorier.

Alle sporprøver, der var for små til udtagelse af to delfraktioner fra starten af analyserne, søges mod alle andre sporprøver, der har været undersøgt i samme tidsrum. Ved denne søgning afsløres, om disse prøver kan være blevet forurennet med DNA fra andre prøver eller forbyttet med andre prøver.

Retsgenetisk Afdelings sikkerhedsforanstaltninger ved DNA-profilsammenfald (hit) i Rigspolitiets DNA-profilregister:

Retsgenetisk Afdeling har en skriftlig procedure for "hit-check", som udføres for at kontrollere, om alle oplysninger, deriblandt DNA-profiler, i de erklæringer, der ligger til grund for hittet, er korrekte. Det kontrolleres tillige, om prøver involveret i hittet blev analyseret i de samme batcher og på samme tidspunkter på noget sted gennem laboratorieprocedurerne. Sidstnævnte kontrol foretages bl.a. for at afdække, om der eventuelt er sket en forurening af prøver involveret i hittet. I forbindelse med person/spor-hits undersøges det, om sporprøver med samme DNA-profil som personen, også fra andre sager, kan have forårsaget forurening af eller være blevet forbyttet med det spor, der var med i hittet. Et hit bekræftes først over for Rigspolitiets DNA-sektion, når alle kontroller er udført, og alle resultater er fundet i orden. Der udfærdiges en erklæring vedrørende DNA-profilsammenfald (hit). Erklæringen udfærdiges af to særligt bemyndigede, akademiske medarbejdere."

Det kan til orientering oplyses, at et "batch" betyder en gruppe af undersøgelser.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – svar på spm. 6 og 8
Offentlig

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

MÓDTAGET

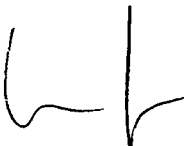
26 NOV. 2004 13⁵⁰

Den Centrale Indlevering

Dato: 25 NOV. 2004
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: AKA20726
+ bilag

Afsendt med
E-Post 25/11-04

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 6 og 8 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets personel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: SAL20804

Besvarelse af spørgsmål nr. 6 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

"Kan personer under den kriminelle lavalder registreres i Fingeraftryksregistret? I benægtende fald bedes ministeren redegøre for, hvilke betænkeligheder der vil være forbundet med at personer under den kriminelle lavalder registreres i Fingeraftryksregistret?"

Svar:

1. Det fremgår af retsplejelovens § 821 b, stk. 1, at der som udgangspunkt kan foretages legemsindgreb, herunder optagelse af fingeraftryk, mod mistænkte personer under den kriminelle lavalder efter tilsvarende regler som for mistænkte eller sigtede personer over 15 år. Dette gælder dog ikke med hensyn til optagelse af fingeraftryk og personfotoграфи med henblik på senere identifikation, jf. § 792 b, stk. 1. Politiet må endvidere ikke opbevare personfotoграфи, fingeraftryk eller andet materiale og andre oplysninger, der er tilvejebragt ved legemsindgreb, og som vedrører mistænkte personer under 15 år, med henblik på senere identifikation.

Det følger heraf, at personer under 15 år ikke kan registreres i Fingeraftryksregistret eller i Det Centrale Dna-profil-register.

2. Retsplejelovens § 821 b, stk. 1, står i retsplejelovens kapitel 75 b om indgreb over for personer under 15 år. Dette kapitel er indsat i retsplejeloven ved lov nr. 443 af 9. juni 2004. Formålet med lovændringen var at tilvejebringe en klar og udtømmende regulering i retsplejeloven af, hvilke indgreb der i forbindelse med en strafferetlig efterforskning efter omstændighederne kan foretages over for børn under den kriminelle lavalder, som mistænkes for en forbrydelse.

Lovændringen byggede på Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1431/2003 om straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn under den kriminelle lavalder. Strafferetsplejeudvalget overvejede i betænkningen, om der er et reelt og legitimt behov for at kunne anvende retsplejelovens straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn, selv om disse er under den kriminelle lavalder. Udvalget fandt, at der er et reelt og legitimt behov for dette, dels af hensyn til at kunne opklare forbrydelser, dels af hensyn til i tide at kunne skride ind med hjælpeforanstaltninger mv. over for børn under 15 år, der begår kriminalitet.

Efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse er der imidlertid enkelte straffeprocessuelle indgreb, der efter retsplejeloven kan iværksættes over for sigtede personer, som ikke bør kunne finde anvendelse på mistænkte børn under 15 år. Udvalget fandt således ikke, at det burde være muligt at optage fingeraftryk og personfotoграфи med henblik på senere identifikation af mistænkte børn under 15 år, ligesom der ikke bør være adgang til at opbevare personfotoграфи og andet materiale og andre oplysninger, der er tilvejebragt ved legemsindgreb over for mistænkte børn under 15 år, med det formål senere at kunne identificere barnet.

Udvalget lagde herved vægt på, at formålet med de nævnte regler ikke er at tilvejebringe fingeraftryk eller fotoграфи af den sigtede til brug for efterforskningen i den aktuelle sag, men med henblik på at kunne identificere den pågældende på et senere tidspunkt. Da børn under den kriminelle lavalder ikke kan straffes, bør politiets adgang til at foretage straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn efter udvalgets opfattelse ikke udstrækkes ud over den konkrete sag, i hvilken barnet er mistænkt. Udvalget fandt på den baggrund, at det ville være for vidtgående at tillade politiet at foretage de nævnte indgreb over for mistænkte børn under 15 år.

3. Jeg kan tilslutte mig Strafferetsplejeudvalgets synspunkter. Jeg finder det således generelt for vidtgående at tillade politiet at foretage straffeprocessuelle indgreb over for børn under 15 år, der rækker ud over opklaringen af den konkrete sag.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: SAL20805

Besvarelse af spørgsmål nr. 8 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

"Hvad er problemet med at foretage en dna-profil på en 14-årig voldtægtsmand, idet det jo ikke handler om, at få ham dømt, men om at få ham registreret?"

Ministeren bedes redegøre for, hvilke hensyn der taler for og imod, at lade Dna-profilregisteret omfatte personer under den kriminelle lavalder."

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 6.

Folketinget – Retsudvalget
Christiansborg, den 2. november 2004

Udvalget udbeder sig – i 5 eksemplarer – ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad

L 24 Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven. (Udvidelse af dna-profil-registrets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse m.v.).
Af justitsministeren (Lene Espersen).

Et mindretal (KD) ønsker at fremsætte vedlagte ændringsforslag til L 24 i forbindelse med 2. behandling af lovforslaget. Ministeren bedes vurdere den tekniske udformning heraf i forhold til intentionen angivet i bemærkningerne.

P.u.v.
Anne Baastrup,
formand.

Til

justitsministeren

Udkast til ændringsforslag til L 24 (Dna)

Af et *mindretal* (KD):

Til § 1

1) Nr. 4 affattes således:

4) I § 3, stk. 1, nr. 3), ændres "70 år" til: "80 år".

[Videreførelse af de nuværende sletningsregler i Dna-profilregisteret fsva. personer, der ikke er fundet skyldige i den sigtelse, som har dannet grundlaget for registreringen]

2) Nr. 5 udgår.

[Konsekvensændring af ÆF nr. 1]

B e m æ r k n i n g e r

Efter ændringsforslaget videreføres de nuværende sletningsregler i Dna-profilregisteret fsva. personer, der ikke er fundet skyldige i den sigtelse, som har dannet grundlaget for registreringen.

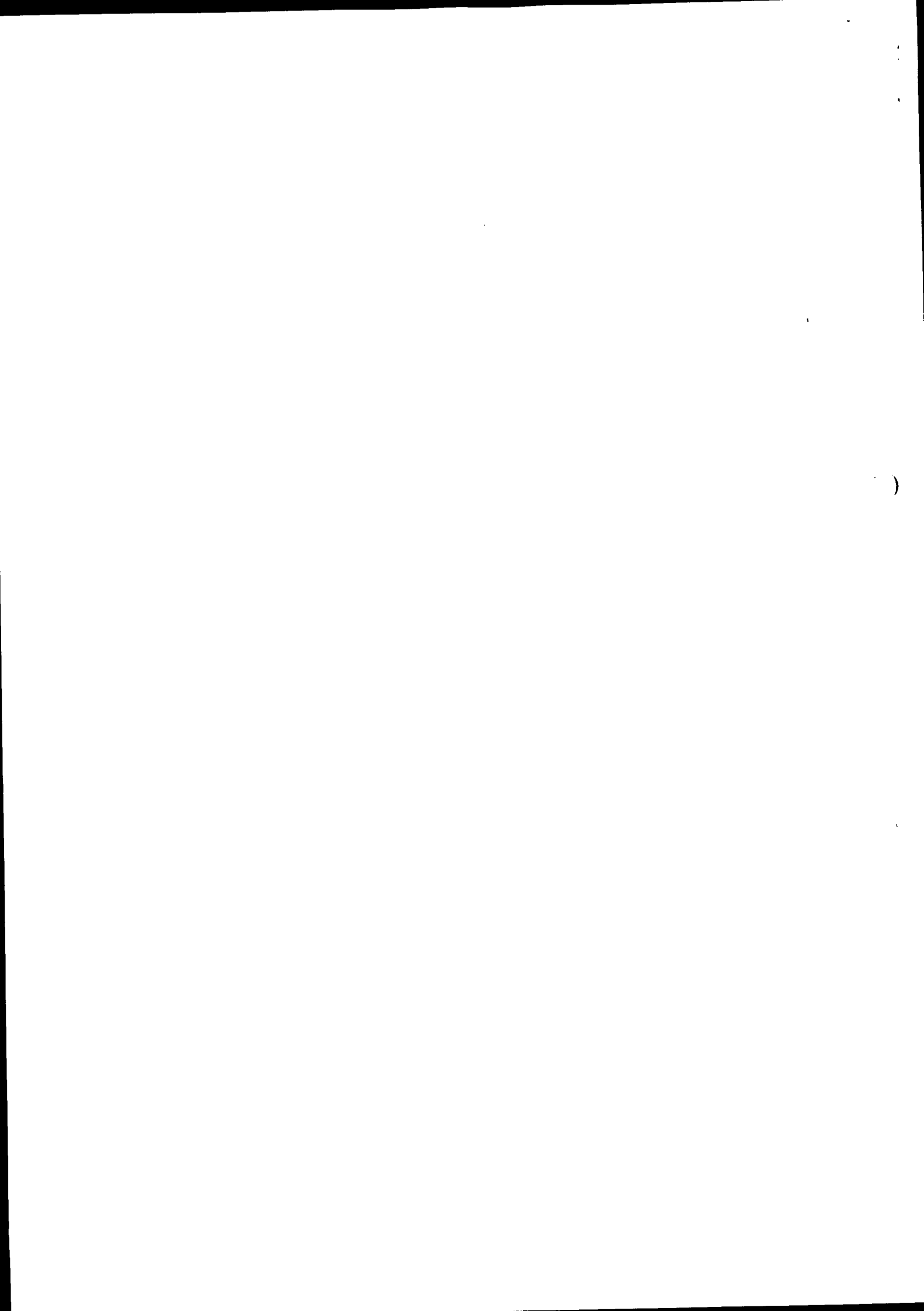
Efter § 3, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om Dna-profilregisteret skal personer, der ikke er fundet skyldige i den sigtelse, der har dannet grundlag for registrering, slettes af registeret, når der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår.

I lovforslaget foreslås i lyset af de hidtidige erfaringer med registeret ud fra et hensyn til ikke at svække registerets anvendelsesmuligheder og ud fra et parallelitetssynspunktet, at den tidsmæssige udstrækning af registrering i Dna-profilregisterets persondel bringes på linie med reglerne for Fingeraftryksregisteret. I Fingeraftryksregisteret skal oplysninger om en person, der er fyldt 80 år, slettes af registeret, medmindre det efter en konkret vurdering undtagelsesvist skønnes nødvendigt at opretholde registreringen.

KD finder, at det er problematisk, at personer, som er uskyldige, overhovedet opføres i Dna-registeret. Problemet forstærkes af lovforslaget, hvorefter 10-årssletningsreglen for sigtede, men ikke dømte personer, ophæves, således at disse på linje med dømte personer, først slettes, når den pågældende fylder 80 år. En ændring af sletningsfristen, hvorved en person, der ikke findes skyldig i et strafbart forhold, skal stå anført i registeret i en så lang periode, bør kun ske, hvis væsentlige samfundsmæssige hensyn tilsiger dette. At det er tillældet er efter KDs opfattelse ikke godtgjort i lovforslaget. Det foreslås derfor, at lov-

forslagets ændres, så de nuværende sletningsregler i Dna-profilregisteret fsva. personer, der ikke er fundet skyldige i den sigtelse, som har dannet grundlaget for registreringen, videreføres. KD henviser i øvrigt til, at sletning, (jf. den gældende § 3, stk. 3, som med ændringsforslaget fastholdes) kan undlades, hvis det efter en konkret vurdering undtagelsesvis findes nødvendigt at opretholde registreringen.

KD kan for så vidt som udgangspunkt tilslutte sig lovforslagets formål med hensyn til at parallelisere Dna-registeret og Fingeraftryksregisteret, men finder af de anførte principielle grunde ikke, at sletningsregler skal slækkes som foreslået i lovforslaget. Hvis parallelitetssynspunktet skal gennemføres også fsva. angår sletningsreglerne, finder KD, at justitsministeren i stedet må tage initiativ til en opstramning af de administrativt fastsatte regler om sletning i Fingerafftryksregisteret.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – Svar på spm. 11
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 01 DEC. 2004
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20669
+ bilag

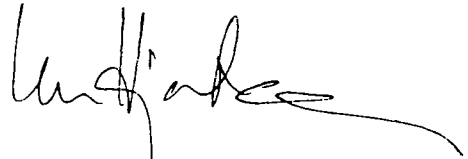
MODTAGET
- 1 DEC. 2004 11 45

Den Centrale Indberetning

Afsendt med
E-Post 11/12-04

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 11 af 8. november 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets personel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: BBB20660

Besvarelse af spørgsmål nr. 11 af 8. november 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”Ad artiklen ”fagre nye Dna-verden” omdelt på bilag 4.

I artiklen anføres bl.a., at Dna ikke er 100 pct. ufejlbarligt, og der nævnes en sag fra Storbritanien, hvor en mand, som led af Parkinson syge, blev arresteret på baggrund af en Dna-prøve, han havde afleveret 3 år forinden.

Kan ministeren garantere, at tilsvarende fejl ikke kan ske i Danmark ?

I artiklen fremgår endvidere synspunktet, at det ikke er meningen, at Dna fuldt ud skal erstatte den traditionelle efterforskning.

Mener ministeren, at dette synspunkt kommer tilstrækkelig frem i loven om Dna-profilregisteret og i det fremsatte lovforslag ?”

Svar:

1. Der er redegjort indgående for sandsynlighedsgraden ved identifikation på grundlag af dna-profiler i afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt i den udtalelse fra Retsgenetisk Afdeling ved Københavns Universitet, der sammen med Strafferetsplejeudvalgets udtalelse af 16. august 2004 er optrykt som bilag 1 til lovforslaget.

Som det fremgår heraf, er det med den nuværende teknologi muligt at foretage identifikation ved en fuldstændig dna-analyse med en sandsynlighed på mindre end 1:1.000.000.000 for, at en persons dna-profil vil matche med en ubeslægtet persons dna-profil. Retsgenetisk Afdeling har i sin udtalelse til Strafferetsplejeudvalget oplyst, at afdelingen har valgt at undgå risikoen

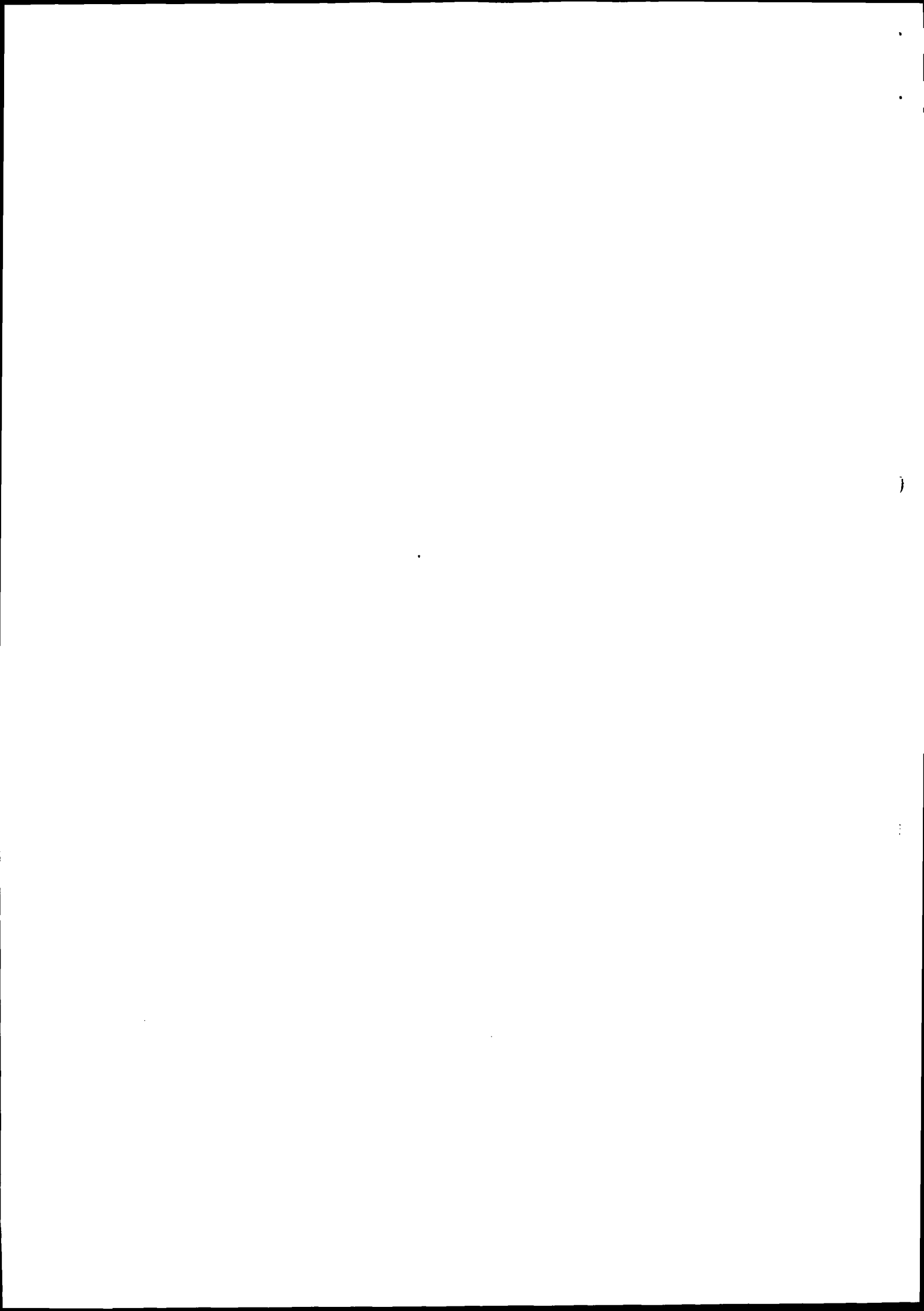
for at overvurdere den bevismæssige vægt af dna-profilsammenfald ved som største værdi at anvende "større end 1:1.000.000".

Der kan endvidere henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 9 (L 24), hvor der er gengivet en detaljeret beskrivelse af sikkerhedsprocedurerne mv. ved Retsgenetisk Afdeling.

Det anføres i øvrigt i den omhandlede artikel om den konkrete sag i England, at "der måtte en mere avanceret dna-test til for at få ham rensat". Det fremgår ikke af artiklen, hvilken form for - mindre avanceret - dna-test der blev udført i den konkrete sag i første omgang. Efter de oplysninger, Justitsministeriet er i besiddelse af, foretager engelsk politi i et vist omfang indledende, mindre avancerede dna-analyser med henblik på at konstatere, om der er grundlag for at lade et eventuelt muligt match kontrollere ved en efterfølgende fuldstændig dna-analyse. I Danmark foretages alle dna-analyser til brug for straffesager af Retsgenetisk Afdeling ved Københavns Universitet i form af en fuldstændig dna-analyse. Dansk politi udfører således ikke selv dna-analyser.

2. Der spørges endvidere til, om det med tilstrækkelig tydelighed fremgår af dna-profil-registerloven og det fremsatte lovforslag, at dna-profiler ikke fuldt ud skal erstatte den traditionelle efterforskning.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at dna-profil-registerloven fastsætter rammerne for et af politiets interne arbejdsregistre. Dna-profil-registeret - og loven herom - vedrører således ikke de almindelige retsgrundsætninger ved domstolenes bevisvurdering i straffesager, herunder principperne om beviskravet og den frie bevisbedømmelse. I forbindelse med bevisførelsen i en konkret straffesag vil eventuelle biologiske spor og dna-profiler indgå som væsentlige bevismidler, men også andre bevismidler, f.eks. vidneforklaringer, fingeraftryk, andre kriminaltekniske spor, fotografier, dokumenter mv., vil fortsat være af betydning. Uanset hvilke former for bevismidler, der er fremlagt i en straffesag, forudsætter domfældelse altid, at anklagemyndigheden har løftet bevisbyrden for, at der ikke er nogen rimelig tvivl om den tiltaltes skyld.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – Svar på spm. 10
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.
MODTAGET

- 1 DEC. 2004 11⁴⁵

Den Centrale Indlevering

Dato: 01 DEC. 2004
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: SAL20811
+ bilag

Afsendt med
E-Post 11/12-04

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 10 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets personel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: SAL20806

Besvarelse af spørgsmål nr. 10 af 25. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”En mindretal (KD) ønsker at fremsætte vedlagte ændringsforslag til L 24 i forbindelse med 2. behandling af lovforslaget. Ministeren bedes vurdere den tekniske udformning heraf i forhold til intentionen angivet i bemærkningerne.”

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne til det vedlagte ændringsforslag, at forslagsstillerne ønsker at bevare den hidtidige regel i lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register § 3, stk. 1, nr. 2, hvorefter oplysninger i registrets persondel straks skal slettes, når der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår.

Det vedlagte ændringsforslag giver ikke Justitsministeriet anledning til bemærkninger vedrørende den tekniske udformning.

En vedtagelse af ændringsforslaget vil betyde, at alle sigtede, men ikke dømte personer, ligesom i dag skal slettes fra registeret efter 10 år. Som anført i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag afviger en sådan retstilstand fra de tilsvarende regler i Fingeraftryksregistret, hvor der som udgangspunkt sker registrering af lovligt optagne fingeraftryk, indtil personen er fyldt 80 år.

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Rigspolitechefen, Rigspolitiets Kriminaltekniske Afdeling og Rejsehold, der har oplyst, at der i det eksisterende dna-profil-register er adskillige eksempler på, at ikke dømte personer, der er optaget i dna-profil-registeret persondel, efterfølgende har begået kriminalitet og er blevet identificeret via registret. Det er bl.a. på denne baggrund Rigspolitiets opfattelse, at en ophævelse af reglen om sletning efter 10 år for sigtede,

men ikke dømte personer vil betyde en væsentlig styrkelse af registerets anvendelse i den samlede kriminalitetsbekæmpelse.

Det skal endvidere bemærkes, at et udkast til lovforslag har været forelagt for Strafferetsplejeudvalget med henblik på en vurdering af lovforslaget ud fra mere generelle og principielle straffeprocessuelle overvejelser. Strafferetsplejeudvalget har i sin udtalelse af august 2004 tilsluttet sig, at den gældende sletningsregel om frifindelse mv. ophæves ud fra ønsket om parallelitet med reglerne om Fingeraftryksregisteret. Strafferetsplejeudvalget henviser i den forbindelse til udvalgets betænkning 1104/1987, s. 89-90, hvor det om fingeraftryk bl.a. anføres:

"... at dette materiale ikke er egnet til ved forevisning at skabe mistanke om, at en bestemt person har været indblandet i kriminalitet. Fingeraftrykkene kan ikke genkendes af udenforstående, og misbrugsrisikoen bliver derfor minimal. Hertil kommer, at fingeraftryk uomtvisteligt er af stor betydning i identifikationsøjemed, og at der findes ikke få eksempler på, at fingeraftryk fra personer, der er blevet frifundet i en tidligere sag, eller mod hvem påtale er opgivet, har været af afgørende betydning i senere sager. Derfor finder udvalget, at politiet bør have lov til at opbevare alle fingeraftryk, der lovligt er optaget af sigtede personer."

Det er efter min opfattelse ikke hensigtsmæssigt at videreføre de gældende sletningsregler vedrørende sigtede, men ikke dømte personer. En sådan videreførelse vil være en klar svækkelse af dna-profil-registerets anvendelsesmuligheder i forhold til intentionerne i det fremsatte lovforslag.

Jeg kan på denne baggrund ikke tilslutte mig det vedlagte ændringsforslag.

.

.

)

)

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – svar på spm. 12
Offentlig

03 DEC. 2004

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

MODTAGET
- 6 DEC. 2004
12.30
Den Centrale Indlevering

Dato:
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: SAL20816
+ bilag

Afsendt med
E-Post 3/12-04

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 12 af 25. november 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profilregister og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profilregistrets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2004-730-0999
Dok.: SAL20813

Besvarelse af spørgsmål nr. 12 af 25. november 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”Ministerens kommentarer udbedes til henvendelsen af 4/11-04 fra Guardia, jf. L 24 – bilag 7, for så vidt angår de aspekter af henvendelsen som knytter sig til såvel loven om Dna-profilregistret som det fremsatte lovforslag.”

Svar:

I henvendelsen beskriver Guardia en biometrisk teknologi, som via stereo- og infrarøde kameraer og 3-dimensionel teknik kan foretage ansigtsgenkendelse. Guardia opfordrer i henvendelsen til, at lovgivningen udvides med en database, der omfatter sådanne biometriske data. Der henvises herved til den øgede internationale fokus på brug af biometriske teknologier i forbindelse med terror- og kriminalitetsbekæmpelse, ligesom ansigtsgenkendelse ifølge henvendelsen ikke vil krænke privatsfæren og i øvrigt være et billigere alternativ på længere sigt. Det anføres endvidere, at man med fordel vil kunne sammenkøre dna- og ansigtsgenkendelsesdatabaser og derigennem opnå en ”synergi-effekt”.

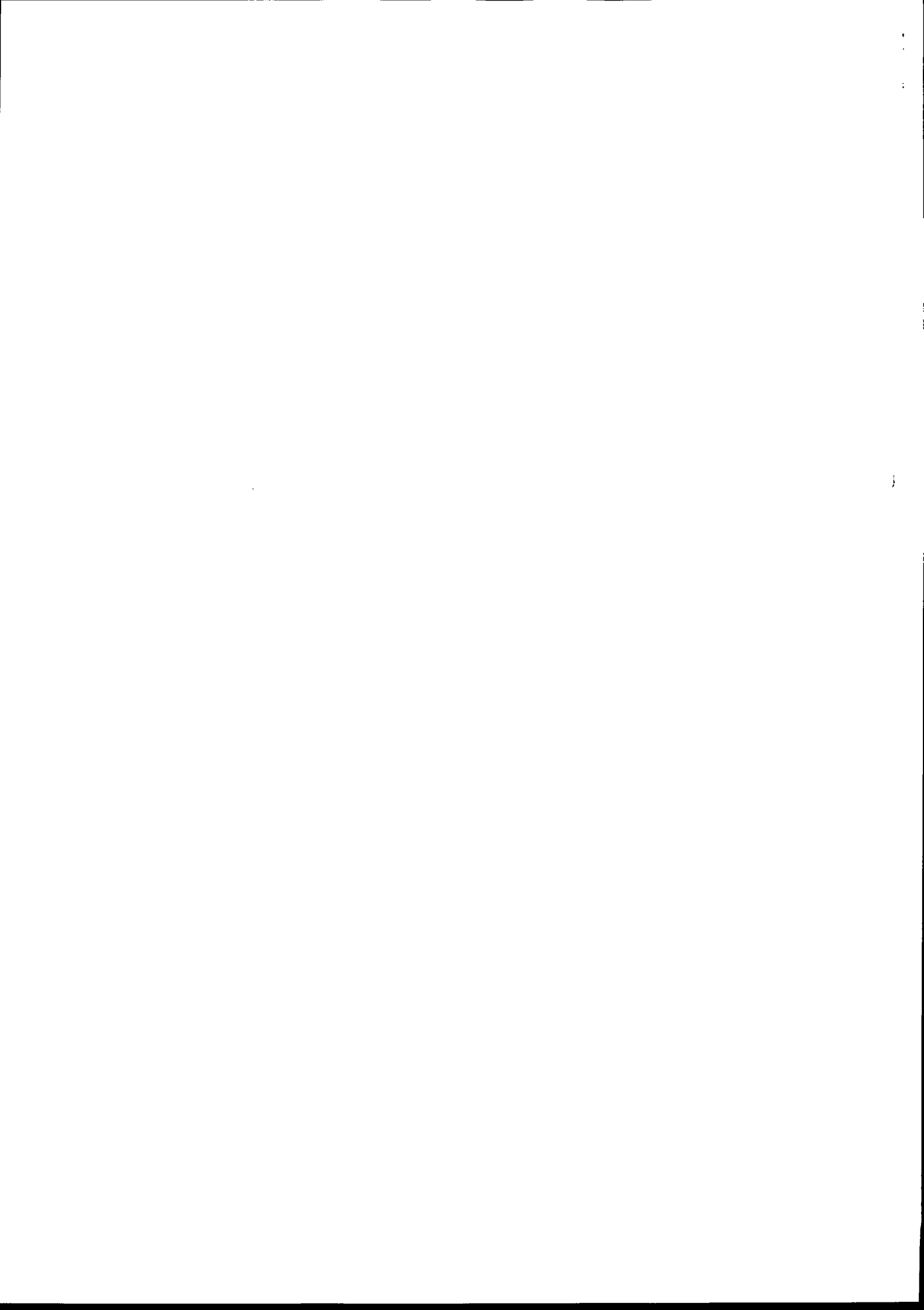
Justitsministeriet skal i den anledning bemærke følgende.

Ud fra beskrivelsen i henvendelsen af det tekniske system må det formodes, at den beskrevne teknik navnlig vil kunne anvendes til sikkerhedsmæssige formål, herunder forebyggelse af kriminalitet. En anvendelse af teknologien forudsætter således, at der sker en form for optagelse med et eller flere kameraer af forbrydelsen eller gerningsstedet, og at optagelserne herefter bruges til at identificere en persons ansigt.

Dna-profil-registret anvendes derimod til at identificere formodede gerningsmænd på baggrund af efterladte spor – biologisk materiale – på gerningssteder, effekter, ofre mv.

Justitsministeriet finder derfor ikke, at der er nogen sammenhæng mellem den beskrevne nye teknik og dna-profil-registret.

Justitsministeriet finder heller ikke, at forslaget om at sammenkøre en eventuel biometrisk database med dna-profil-registret er af nogen relevans. Det er en grundlæggende forudsætning bag dna-profil-registret, at biologiske sporfund og udtaget biologisk materiale alene skal bruges til udarbejdelse af dna-profiler, idet dna-profilerne netop ikke kan bruges til at udlede oplysninger om en persons genetiske karakteristika, arveanlæg, udseende, sygdomsdispositioner eller lignende. En sammenkøring med dna-profil-registret vil derfor være resultatløst.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Retsudvalget
REU L 24 – svar på spm. 13
Offentlig

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: **13 JAN. 2005**
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0028
Dok.: SAL40010
+ bilag

MODTAGET
14 JAN. 2005 9¹⁵

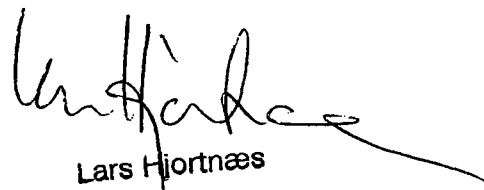
Den Centrale Indlevering

Afsendt med
E-Post^{13/1-05}

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 13 af 17. december 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registrets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0028
Dok.: SAL20831

Besvarelse af spørgsmål nr. 13 af 17. december 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven (Udvidelse af dna-profil-registerets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse mv.) (L 24).

Spørgsmål:

”Ad ministerens svar på spørgsmål 5

Hvornår forventes rapporten fra Rigsadvokatens arbejdsgruppe, som bl.a. skal komme med et forslag til retningslinier for Retsgenetisk Afdelings opbevaring og destruktion af prøver udtaget ved legemsundersøgelser til brug for dna-analyser, at foreligge?

Der henvises til, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at rapporten forventes afgivet i indeværende år.

Hvordan hænger ministerens svar på spørgsmål 5 sammen med ministerens tilkendegivelser under 1. behandling, hvor ministeren tilkendegav, at ministerens synes, at det er meget relevant, at rapporten er med i forhold til stillingtagen til lovforslaget?”

Svar:

Rigsadvokaten har oplyst, at arbejdsgruppens rapport forventes at foreligge senest 1. marts 2005. Arbejdsgruppens rapport vil således kunne foreligge inden lovforslagets færdigbehandling i denne folketingssamling.

Folketinget — Retsudvalget

Christiansborg, den 25. oktober 2004

Udvalget udbeder sig – i 5 eksemplarer – ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad

L 24

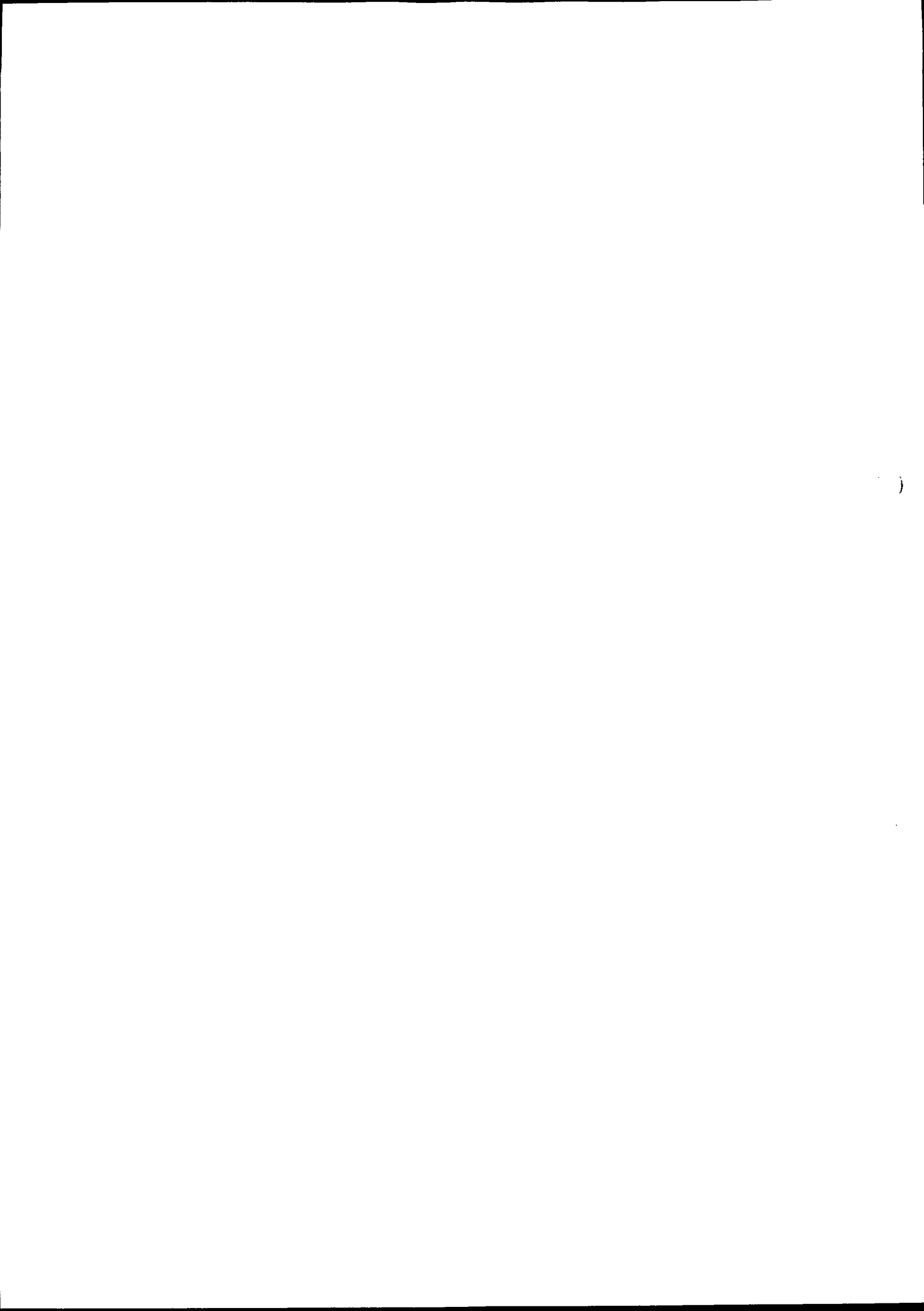
**Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven. (Udvidelse af dna-profil-registrets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse m.v.).
Af justitsministeren (Lene Espersen).**

Ministeren bedes uanset at Dna-profilregisteret ikke på alle punkter er omfattet af den generelle regulering i persondataloven give en uddybende kommentar til høringsvaret fra Datatilsynet, herunder i forhold til bestemmelserne i persondataloven om proportionalitetsprincippet og kravet om at undgå unødige dataophobning

P.u.v.
Anne Baastrup,
formand.

Til

justitsministeren

Betænkning afgivet af Retsudvalget den 0. januar 2005

Retsudvalget
L 24 - Bilag 8
Offentlig

1. udkast

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven

(Udvidelse af dna-profil-registrets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse m.v.)

[af justitsministeren (Lene Espersen)]

1. Ændringsforslag

Dansk Folkeparti har stillet 2 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 7. oktober 2004 og var til 1. behandling den 21. oktober 2004. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i <math>\infty</math> møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og justitsministeren sendte den 19. august 2004 dette udkast til udvalget, jf. alm. del - bilag 1056. Den 14. oktober 2004 sendte justitsministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlig henvendelse fra Guardia. Justitsministeren har over for udvalget kommenteret den skriftlige henvendelse til udvalget.

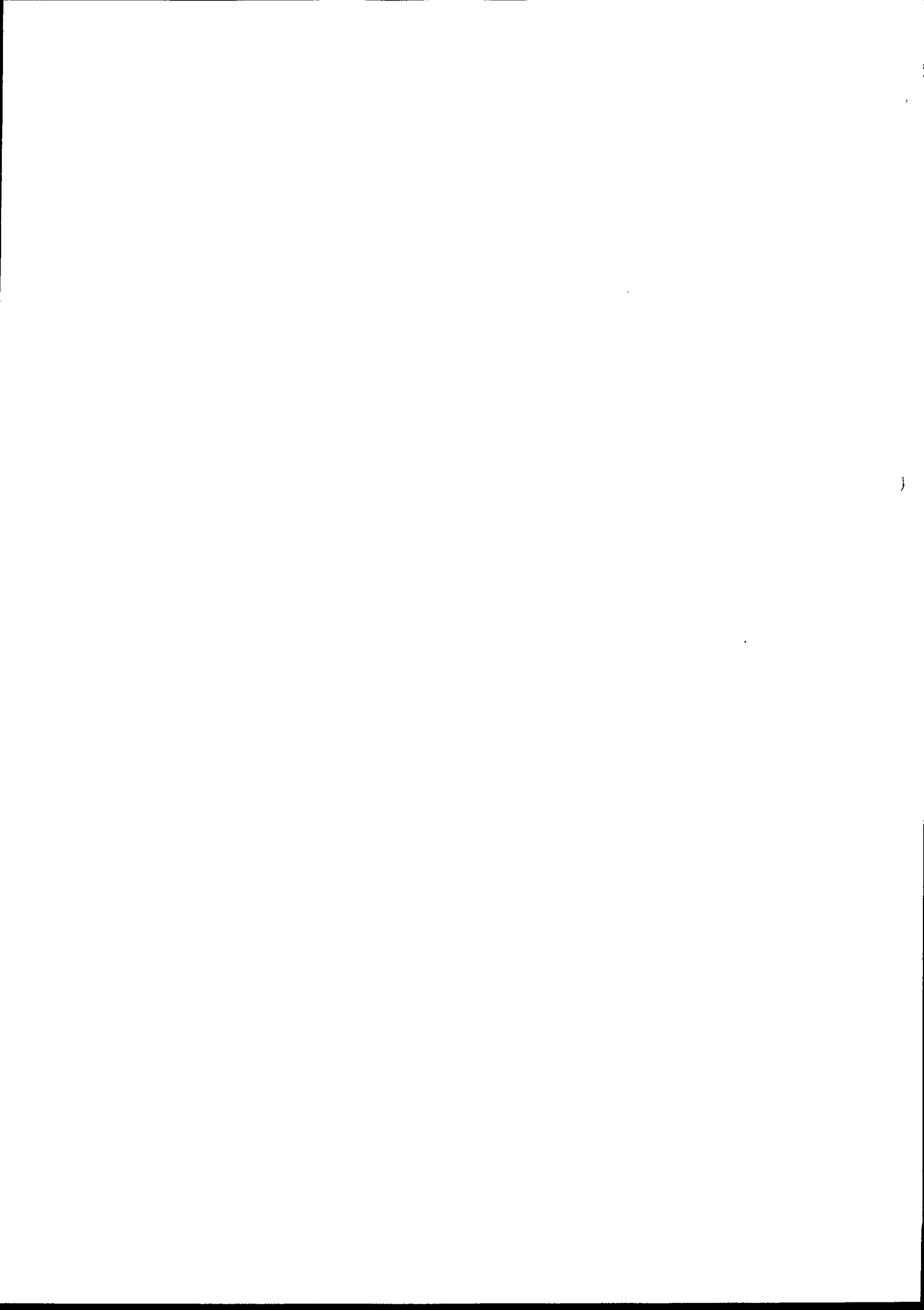
Spørgsmål

Udvalget har stillet 12 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

[]

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.[Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.]

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af et mindretal (DF):

Til § 1

1) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 3 indsættes som ny paragraf:

»§ 3b. Uanset § 2, stk. 1, og stk. 2, nr. 1, og § 3, stk. 1, optages i registeret dna-profiler af personer, som anmoder herom.««

[Mulighed for at lade sig frivillig registrere i dna-profil-registeret]

Til § 2

2) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

»01. § 821 b, stk. 1, 2. pkt., ophæves.«

[Personer under 15 år kan registreres i dna-profil-registeret]

Bemærkninger

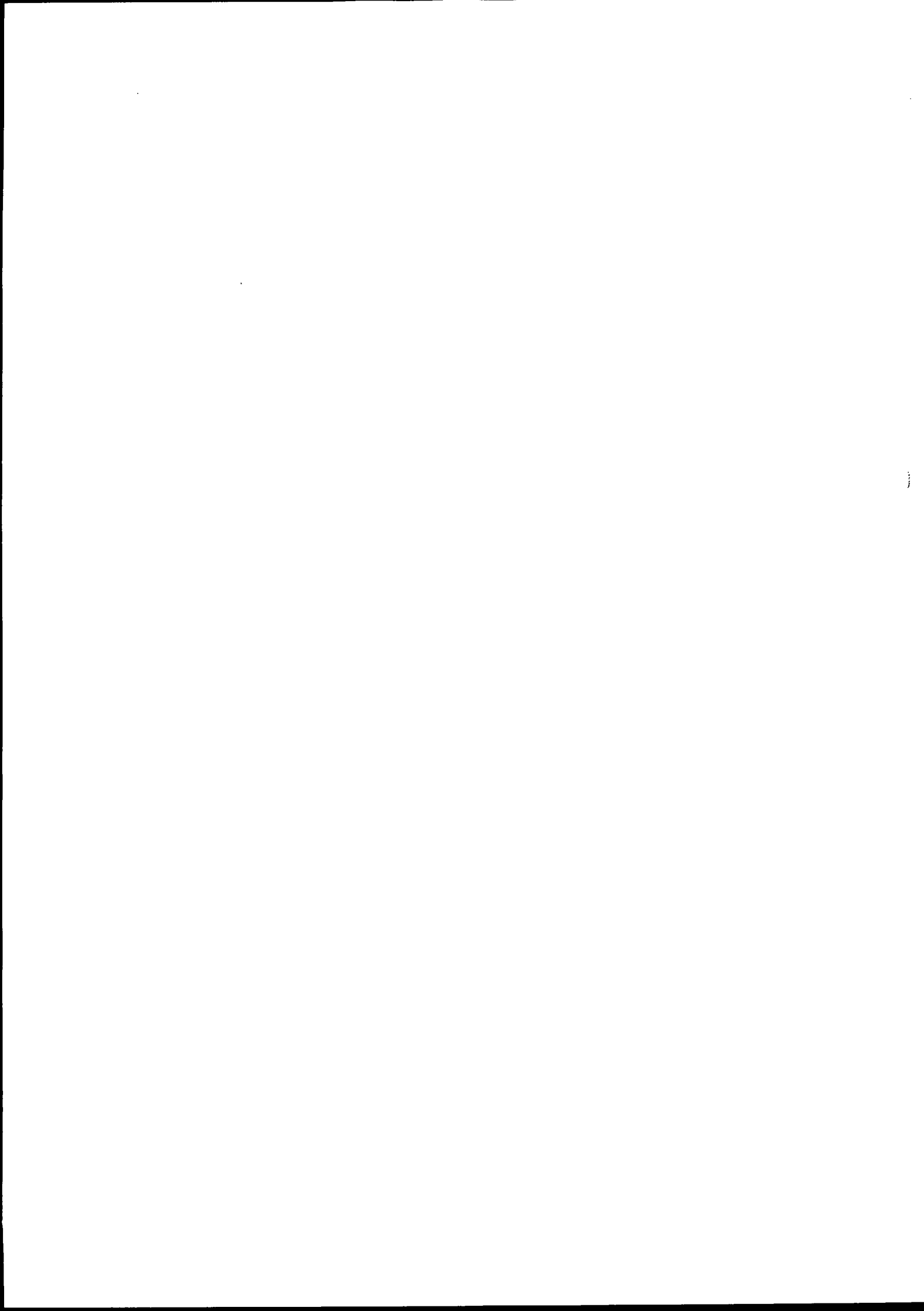
Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at der bliver mulighed for frivilligt at lade sig registrere i dna-profil-registeret.

Der kan være flere grunde til, at nogle borgere gerne vil lade sig frivilligt registrere i dna-profil-registeret. En grund kan være, at borgeren hurtigt kan renses for mistanke og derfor slet ikke vil blive kontaktet af politiet. En anden grund kan være, at man dermed har sikret sit dna i tilfælde af, at der skulle tilståde én en ulykke. F.eks. hvis man kommer ud for en ulykke eller bliver udsat for en forbrydelse, og man først lang tid efter findes af politiet, kan det være svært at identificere liget. Hvis ikke politiet har en viden om, hvem det kan være, og dermed mulighed for at trække dna fra familien, kan det være en nærmest umulig opgave at identificere vedkommende. Er man derimod registreret i dna-registeret, har man sikret sit dna og vil derfor altid kunne identificeres.

Til nr. 2

Ændringsforslaget indebærer, at personer under 15 år på lige fod og under samme betingelser som personer over 15 år kan registreres i dna-profil-registeret.

Personer under den kriminelle lavalder kan ikke straffes, men forslagsstillerne finder, at registreringen af unge under 15 år, der begår alvorlige forbrydelser, er rimelig og fornuftig og kan være med til at fremme formålet med lovforslaget: en udvidelse af mulighederne for at anvende dna-profilregisteret som led i efterforskningen af kriminalitet. Der er risiko for, at personer under 15 år, som begår alvorlig kriminalitet, også senere i livet begår en forbrydelse af tilsvarende grove karakter.

Efter retsplejelovens § 821 b, stk. 1, kan der som udgangspunkt foretages legemsindgreb, herunder optagelse af fingeraftryk, mod mistænkte personer under den kriminelle lavalder efter tilsvarende regler som for mistænkte eller sigtede personer over 15 år. Dette gælder dog ikke med hensyn til optagelse af fingeraftryk og personfotoграфи med henblik på senere identifikation, jf. § 792 b, stk. 1. Politiet må endvidere ikke opbevare personfotoграфи, fingeraftryk eller andet materiale og andre oplysninger, der er tilvejebragt ved legemsindgreb, og som vedrører mistænkte personer under 15 år, med henblik på senere identifikation. Personer under 15 år kan således ikke efter gældende regler registreres i Fingeraftryksregistret eller i dna-profil-registeret.

Med ændringsforslaget foreslås, at retsplejelovens § 821 b, stk. 1, 2. pkt. ophæves. Personer under 15 år kan dermed bl.a. registreres i Fingeraftryksregistret eller i dna-profil-registeret.

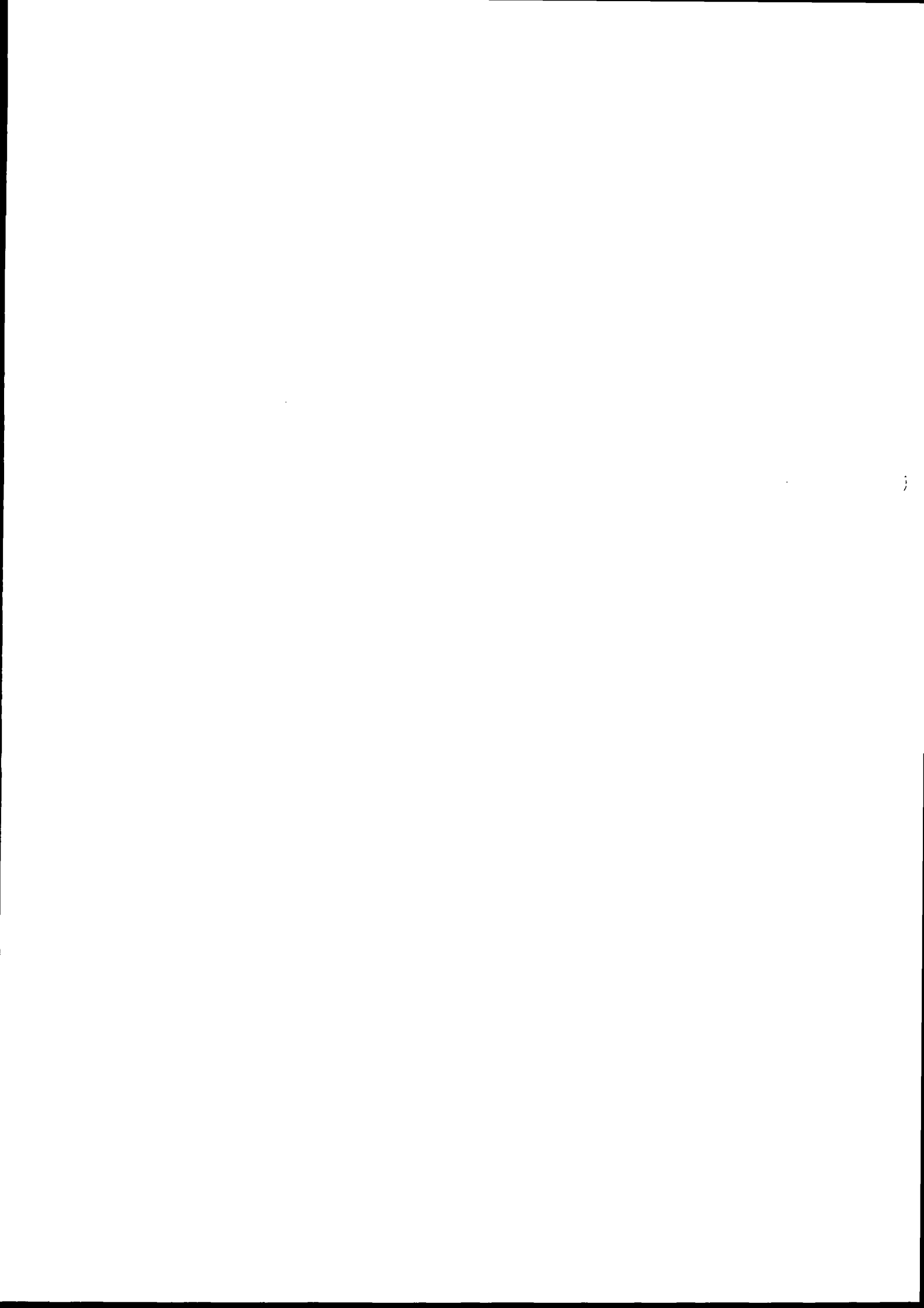
Freddy Dam (V) Inge Dahl-Sørensen (V) Birthe Rønn Hornbech (V) nfm. Karsten Nonbo (V)
Per Dalgaard (DF) Peter Skaarup (DF) Helge Adam Møller (KF) Charlotte Dyremose (KF)
Jann Sjursen (KD) Frode Sørensen (S) Lissa Mathiasen (S) Morten Bødskov (S)
Per Kaalund (S) Sandy Brinck (S) Anne Baastrup (SF) fmd. Elisabeth Arnold (RV)
Line Barfod (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V) 54 *	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S) 52	Kristendemokraterne (KD)	4
Dansk Folkeparti (DF) 22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF) 16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF) 12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV) 9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	3

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Øversigt over bilag vedrørende L 24

Bilagsnr.	Titel
1	Kommenteret høringsnotat og kopi af de indkommende høringsvar, fra justitsministeren
2	Udkast til tidsplan for lovforslaget
3	Tidsplan for lovforslaget
4	Fagre nye dna-verden, artikel af Kim Wiesener, Lov & Ret, 2004 nr. 7
5	Genomdeling af justitsministerens besvarelse af REU spørgsmål 129 (folketingsåret 2003-04)
6	Svar på spørgsmål S 596 af Peter Skaarup (DF) om muligheden for at borgere frivilligt kan lande sig registrere i dna-registret, fra justitsministeren
7	Henvendelse af 4/11-04 fra Guardia

Øversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 24

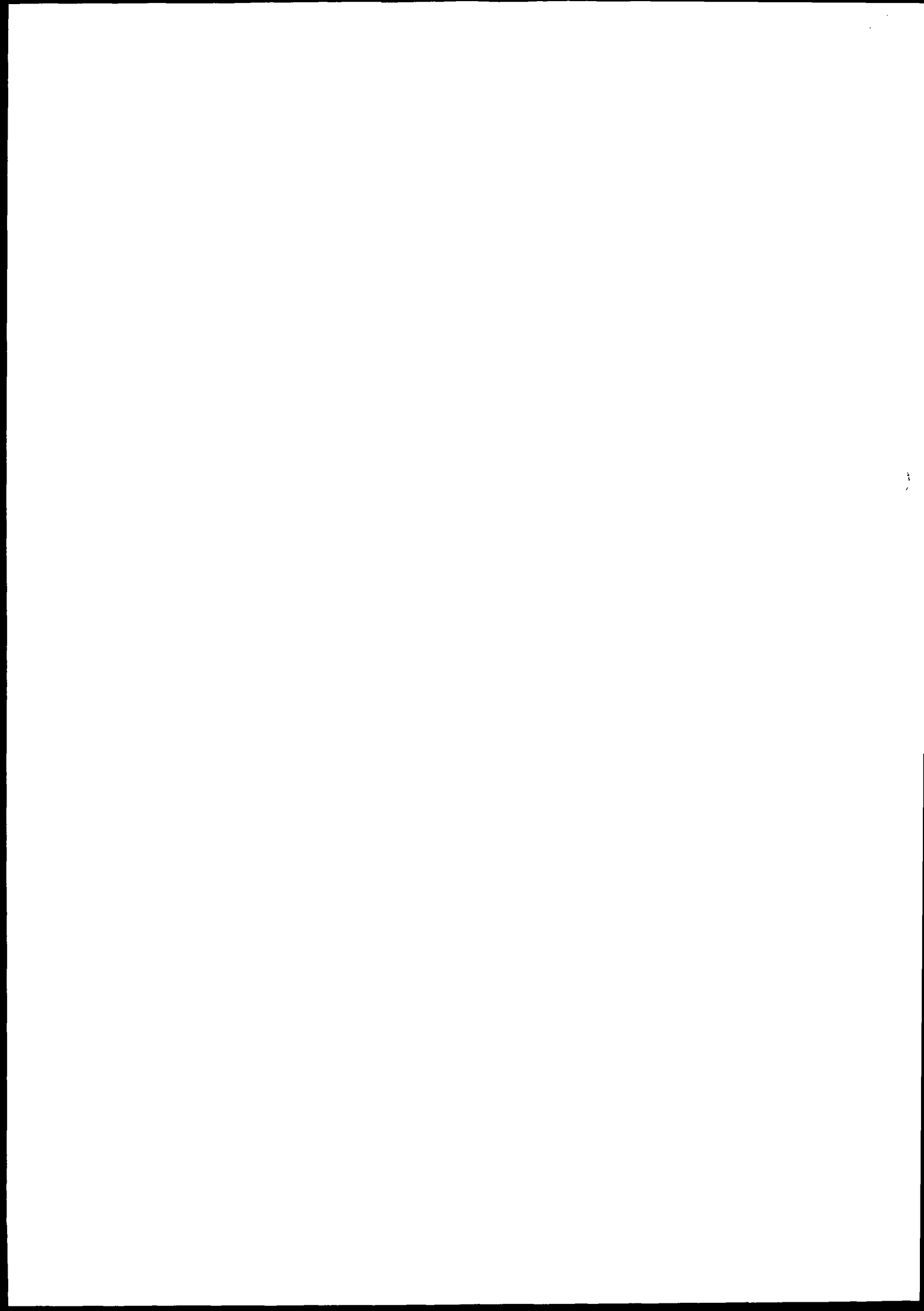
Spm.nr.	Titel
1	Spm. om politiets registre, herunder regelgrundlaget herfor og fordele og ulemper ved at gennemføre en samlet lovgivning om politiets registre, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om Europarådets Rekommandation om brug af dna-analyser inden for strafferetsplejen, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om en uddybende kommentar til høringsvaret fra Datatilsynet, til justitsministeren
4	Spm. om blodprøver taget i en mordsag på Bornholm, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om rapporten fra Rigsadvokatens arbejdsgruppe om retningslinier for Retsgenetisk Afdelings opbevaring og destruktions af dna-prøver, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om personer under den kriminelle lavalder kan registreres i Fingeraftryksregistret, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om omkostninger ved dna-analyse, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om at lade dna-profilregisteret omfatte personer under den kriminelle lavalder, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om sikkerhedsprocedurerne mod forbytning og forurening af Dna m.v., til justitsministeren, og ministerens svar herpå
10	Spm. om vurdering af den tekniske udformning af udkast til æn-

dringsforslag, i forhold til intentionen angivet i bemærkningerne, til
justitsministeren, og ministerens svar herpå

- 11 Spm. om risiko for fejl ved anvendelsen af Dna i efterforskningen, til
justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om ministerens kommentar til henvendelse af 4/11-04 fra Guar-
dia, jf. L 24 - bilag 7, for så vidt angår de aspekter af henvendelsen
som knytter sig til såvel loven om Dna-profilregisteret som det frem-
satte lovforslag, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

Folketinget – Retsudvalget

Christiansborg, den 28. oktober 2004

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Ad

L 24

**Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et centralt dna-profil-register og retsplejeloven. (Udvidelse af dna-profil-registrets persondel, indikationskrav ved legemsundersøgelse m.v.).
Af justitsministeren (Lene Espersen).**

Vedlagt omdeles til orientering: Fagre nye Dna-verden, artikel af Kim Wiesener, Lov & Ret, 2004 nr. 7.

Med venlig hilsen
Jørgen Nielsen,
udvalgssekretær.

FAGRE NYE DNA-VERDEN

Af Kim Wiesener, journalist, London

Kim Wiesener,
født 1961.
Journalist og
freelance-
korrespondent
for Politiken
i Stor-
britannien.

Storbritannien er verdens førende land i brugen af DNA til at opklare forbrydelser. Såvel politiet som manden, der »opfandt« det genetiske fingeraftryk, slår til lyd for at udvide det nationale DNA-register til at omfatte hele befolkningen – men der lyder også advarende røster.

I marts 2001 blev John Wood taget på fersk gerning under et butikstyveri i den midt-engelske by Derby. Han var ved at stjæle købmandsvarer til en værdi af godt 100 kr. Ikke umiddelbart en hårrejsende lovovertrædelse, men en rutinemæssig DNA-test skulle snart vise, at den 59-årige Wood havde helt anderledes alvorlige forbrydelser på samvittigheden.

I den britiske nationale DNA-database fandt man et genetisk fingeraftryk, der matchede den uheldige butikstyvs – det stammede fra et uopklaret seksuelt overfald i 1988 på to piger, der dengang var henholdsvis ni og elleve år gamle. John Wood havde den aften tiltvunget sig adgang til deres hus, mens de var alene hjemme, og truet med at skære halsen over på dem med en skarp kniv, hvis ikke de føjede ham. Han voldtog først den 11-årige pige og overfaldt derefter hendes lillesøster. I juni 2001 blev Wood idømt 15 års fængsel.

Var noget tilsvarende sket i Danmark, ville forbindelsen mellem butikstyven og seksualforbryderen muligvis aldrig være kommet for dagens lys – i hvert fald ikke ved brug af genetiske fingeraftryk. For som lovgivningen har været indtil nu, må politiet kun tage DNA-prøver fra personer, der er sigtet for visse særlig alvorlige forbrydelser – såsom mord og voldtægt. En ny lov, der udvider det såkaldte DNA-profilregister til også at omfatte mere almindelige former for kriminalitet som tyveri og indbrud, er imidlertid på trapper-

ne – og det er ikke mindst med briterne som eksempel, at justitsminister Lene Espersen har fremsat lovforslaget.

DNA I KRIMINALSAGER

Storbritannien er det absolutte foregangsland i brugen af DNA-profiler til at opklare forbrydelser. Det var på et universitetslaboratorium i Leicester, at en ung genforsker, Alec Jeffreys, i september 1984 nærmest ved en tilfældighed »opfandt« det genetiske fingeraftryk. Han var ved at gennemføre et eksperiment, hvis mål var at opklare, hvorvidt DNA kunne bruges til at spore arvelige sygdomme, da han opdagede, dels at hvert menneske, bortset fra enæggede tvillinger, har sin egen unikke DNA-kode, dels at man gennem en DNA-test kan opklare, hvorvidt folk er i familie med hinanden.

Få måneder senere blev DNA for første gang brugt i en sag om familiesammenføring for at bevise, at en ghanesisk dreng med 99,997 procents sikkerhed var søn af et ægtepar, der var udvandret til Storbritannien. Snart blev det almindelig praksis at teste udlændinge, der søgte indrejsetilladelse til landet, fordi deres forældre var britiske statsborgere, men som havde svært ved at få tilladelsen af skeptiske bureaukrater. I 95 procent af tilfældene viste det sig, at deres historier var sande.

Det var imidlertid Narborough-mordene, der var alvor bragte brugen af DNA-profiler i offentlighedens søgelys. To skolepiger, Lynda Mann og Dawn Ashworth, fra den lille by Narborough var blevet voldtaget og myrdet med tre års mellemrum. En ung mand fra egnen, Richard Buckland, havde allerede tilstået mordet på Dawn Ashworth, og politiet bad Alex Jeffreys om at finde beviser for, at manden også havde myrdet Lynda Mann. Så han tog sædprøver fra de to lig og en blodprøve fra den mistænkte og nåede frem til >

Foto: Joachim Ladefoged/POLIFOTO

et overraskende resultat, der var tæt på at underminere hans egen tro på DNA-testen som det nye mirakelmiddel.

Det viste sig ganske rigtigt, at de to piger var blevet voldtaget af den samme mand, men at det ikke kunne være Richard Buckland. Politiet var klar til at lægge Jeffreys' nye teknik på hylden, og han kom selv i tvivl, fortalte han for nylig i et interview med søndagsavisen *The Observer*: »Åh, for fanden, tænkte jeg, de må have ret – der er et eller andet, der ikke duer. Manden havde jo tilstået«. Andre bakkede imidlertid Jeffreys op, og det endte med, at Buckland blev frikendt på trods af sin tilståelse. Derefter krævede politiet, at flere tusinde mænd fra egnen afleverede deres blodprøver, og da en af dem forsøgte at snyde, blev han opdaget og tilstod mordene. Colin Pitchfork fik en livsvarig fængselsdom, og fra da af blev brugen af genetiske fingeraftryk stadig mere almindelig i britiske og amerikanske kriminalsager. Med tiden fulgte andre lande efter.

DNA kan også bruges til at identificere de jordiske rester af mennesker, hvis identitet ellers ikke har kunnet fastslås. Professor Jeffreys og hans kolleger fra Leicester blev i begyndelsen af 1990erne anmodet om at hjælpe med at opklare gåden om en mand, der druknede i Brasilien i 1979, og som mistænkte for at være den nazistiske krigsforbryder, dr. Josef Mengele. Ved hjælp af blodprøver fra hans søn lykkedes det dem at fastslå, at liget ganske rigtigt var

Mengele, som havde formået at leve uanstastet i Sydamerika i over 30 år indtil sin død.

MARKANT FLERE INDBRUD OPKLARES

I 1995 oprettede briterne så verdens første DNA-register. Med op mod 2,5 millioner DNA-profiler fra enkeltpersoner og 232.000 profiler fra gerningssteder har det også udviklet sig til verdens største og omfatter omkring fire pct. af befolkningen. Takket være profilregisteret lykkes det hver måned i gennemsnit at identificere mistænkte i 15 mordsager og 45 voldtægter og andre seksualforbrydelser. DNA er blevet et af myndighedernes vigtigste redskaber i kampen mod kriminaliteten.

Det er som regel de mere dramatiske tilfælde, der finder vej til de britiske avispalter og tv-nyheder, f.eks. sagen om spanieren Francisco Arce Montes, der i 1996 brød ind på et vandrerhjem i Bretagne og voldtog og myrdede den 13-årige britiske skolepige, Caroline Dickinson. Fem år senere blev han anholdt i USA og udleveret til Frankrig på basis af DNA-bevismateriale, og i juni i år blev Montes idømt 30 års fængsel. Netop denne mordsag medvirkede i høj grad til at overbevise de franske myndigheder, som var langt bagud i forhold til briterne på området, om nødvendigheden af at oprette et DNA-register.

Men DNA kan naturligvis også bruges til at opklare mere »banale« lovovertredelser. I Storbritannien leverer DNA-re- >

Det er ikke mindst med briterne som eksempel, at justitsminister Lene Espersen har fremsat lovforslaget.

DNA er blevet et af myndighedernes vigtigste redskaber i kampen mod kriminaliteten.

Hvad angår indbrudstyverier, er nytten af registeret særlig markant – opklaringsprocenten stiger fra 14 til 48 procent, når der er DNA at gå frem efter.

Alec Jeffreys slår til lyd for, at registeret kommer til at omfatte hele den britiske befolkning. Til gengæld skal kontrollen med databasen være meget streng.

gisteret på månedsbasis bevismateriale til at opklare ca. 2500 indbrud, biltyverier og narko-relaterede forbrydelser. DNA-effekten er tydelig – den gennemsnitlige opklaringsprocent for alle kriminalsager er 24, men findes der DNA på gerningsstedet, stiger den til 37. Og hvad angår indbrudstyverier, er nytten af registeret særlig markant – opklaringsprocenten stiger fra 14 til 48 procent, når der er DNA at gå frem efter.

OPHAVSMANDEN SELV BEKYMRET

Med en sådan succesrate er det ikke underligt, at myndighederne er ivrige efter at udvide databasen yderligere. Men der lyder også advarende røster, der mener, at man allerede er gået for langt, fordi DNA-registeret indeholder prøver fra folk, der har været mistænkt, men aldrig dømt, for at have begået en forbrydelse.

Blandt kritikerne er såmænd Alec Jeffreys selv, der ikke altid virker udelt begejstret for konsekvenserne af den revolutionerende metode, han udviklede for 20 år siden. Således har professoren, der fortsat er tilknyttet Leicester University, ved flere lejligheder advaret om faren ved at inkludere uskyldige i databasen, fordi man risikerer at få en overvægt af etniske minoriteter.

»Det er helt klart meget diskriminerende. Hvis man bevæger sig rundt i visse områder af det sydlige London, er de mistænkte fortrinsvis sorte. Og i Birmingham vil der være mange mistænkte asiater,« konstaterer Jeffreys i The Observer.

Hans måde at løse det problem på er ikke færre DNA-prøver i databasen. Tværtimod slår Alec Jeffreys til lyd for, at registeret kommer til at omfatte hele den britiske befolkning. Til gengæld skal kontrollen med databasen være meget streng, og den skal indeholde en begrænset mængde oplysninger om hver borgers DNA-profil

– f.eks. ønsker Jeffreys at udelukke oplysninger om race, udseende og sundhed.

Et sådant register vil ifølge tilhængere af ideen være mere retfærdigt end det nuværende. De uskyldige vil ikke have noget at frygte, og de, der måtte blive fejlagtigt beskyldt for en forbrydelse, kan blive renset. Samtidig vil et internationalt samarbejde mellem forskellige landes myndigheder kunne være et effektivt middel mod terrorisme og kriminalitet på tværs af landegrænserne.

Omvendt frygter modstanderne, at et register med hele befolkningen kan blive misbrugt, f.eks. hvis oplysningerne havner hos forsikringsselskaber eller arbejdsgivere. De gør også opmærksom på, at brugen af DNA ganske vist er en uhyre effektiv metode, men ikke 100 procent ufejlbarlig.

Det måtte Raymond Easton sande, da han for nogle år siden blev sigtet for at have begået et indbrud i Bolton over 300 kilometer fra sin hjemby, Swindon. Easton led af Parkinsons syge og kunne knap nok selv klæde sig af og på. Alligevel blev han arresteret på basis af en DNA-prøve, han havde afleveret tre år forinden, da han havde fået en advarsel af politiet i forbindelse med husspektakler. Der måtte en mere avanceret DNA-test til for at få ham renset.

Den slags fejltagelser er uhyre sjældne, men selvfølgelig er DNA-metoden ikke perfekt. Som Bob Bramley, leder af det retsmedicinske center, Forensic Science Service, der bestyrer den britiske DNA-database, udtrykker det til The Observer, er det heller ikke meningen, at den fuldt ud skal erstatte traditionel efterforskning:

»Det sker, at der kan være en mislykket match. Men vi siger altid til politiet, at man har brug for noget andet end DNA: gode, gammeldags indicier. En DNA-test er et meget kraftfuldt redskab, men den er ikke hele historien.«